Eski çağlardan günümüze uzanan putperest inanç:

DARWİNİZM DİNİ

HARUN YAHYA

(ADNAN OKTAR)

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı, Temmuz 2000
İkinci Baskı, Eylül 2005
Üçüncü Baskı: Ekim 2005
Dördüncü Baskı: Kasım 2005
Beşinci Baskı: Ekim 2008

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi
A. Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
B. Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Seçil Ofset / 100. Yıl Mahallesi
MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 60 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir kısım ayrılması uygun görülmüştür.

Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu

görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

GİRİŞ

“Onların içinde bulundukları şey (din) mahvolucudur ve yapmakta oldukları şeyler (ibadetler) de geçersizdir.”
(Araf Suresi, 139)

Öyle bir din düşünün ki kurucusu bir bilim adamı, kitabı sözde bilimsellik mesajıyla yola çıkan bir araştırma kitabı, taraftarları ise kendilerini bilim adamı sıfatıyla tanıtan insanlar olsun. Bu aynı zamanda öyle bir din olsun ki gelmiş geçmiş tüm uygarlıklarda, fikir akımlarında ve ideolojilerde kendine bir yer edinsin, takipçilerinin sayıları ise yüz milyonlarla ölçülsün. Tarih, sosyoloji, felsefe, psikoloji, biyoloji kısacası tüm bilim dalları için temel bir düşünce şekli, "doğruları aydınlatan bir ışık" olarak sunulsun.

Genel hatlarını çizdiğimiz bu batıl dini aslında hepiniz çok yakından tanıyorsunuz. Bu dinle günlük hayatınızda karşılaşıyor, gazetelerde bu dinin propagandasını okuyor, televizyonlarda da yine bu dinin telkinlerini izliyorsunuz. Bu din hayatınızın her anına girmiş, adeta bir parçası olmuş. Hatta belki de bazılarınız -bilerek ya da bilmeyerek- bu dinin birer tabisi haline gelmişsiniz. İşte bu sapkın din, "Darwinizm Dini"dir.

Yukarıdaki açıklamaları okuduktan sonra kendinize bazı sorular sormuş, "Darwinizm bir din değil, bilimsel bir teoridir!" diye düşünmüş olabilirsiniz. Dünya üzerinde pek çok insan da bu şekilde düşünmektedir. Bazı insanlar evrim teorisinin ispatlanmış bilimsel bir gerçek olduğunu zanneder, dünya üzerindeki etkisinin altında da bu sözde "bilimselliğin" yattığına inanır. Bu düşünüş şekli birbirini takip eden bir dizi yanılgı üzerine kurulmuştur. Bu kitabı yazmamızdaki amaç da bu yanılgıları ortaya koymak, bilimsellik görüntüsünün hayali bir etkiden öteye gidemediğini yanılgıya düşen insanlara göstermektir. Çünkü evrim teorisi; kurucusuyla, sözde kutsal kitabıyla, takipçileriyle, canlılığın oluşumuna getirdiği sözde cevaplarla, putlarıyla, inançlarıyla, farklı açıklamalara,

eleştirilere ve bilimsel gelişmelere kapalı yapısıyla Allah'ın varlığını inkar eden pagan (putperest) bir dindir.

Darwinizm'in Allah'ın varlığını inkar üzerine kurulu, putperest bir din olduğu gerçeği artık pek çok kişi tarafından yüksek sesle dile getirilmekte, yazılarda, makalelerde ve kitaplarda –hatta çoğu zaman bizzat bu dinin tabileri tarafından- belgeleriyle ortaya konmaktadır. Bu nedenle de kitap boyunca okuduklarınız karşısında belki siz de çok şaşıracak, Darwinizm'in ne kadar kapsamlı, girift ve yaygın bir din olduğunu öğrendiğinizde, bunca yıldır nasıl olup da bu apaçık gerçeği fark edemediğinizi kendi kendinize soracaksınız.

Darwinizm batıl bir dindir, hatta dünyanın en büyük ve en yaygın dinlerinden biridir. Bu batıl din türlü propaganda yöntemleri, taktikler, sahtekarlıklar ve göz boyamalarla insanlara çok şiddetli bir şekilde telkin edilmekte, yüzyıllardır da taraftarlarının sayısını büyük bir hızla artırmaktadır. İnsanlar bilerek ya da bilmeyerek bu batıl dine tabi olmakta, bir süre sonra da şiddetli birer Darwinist haline gelmektedirler.

Fakat Allah'ı inkar eden bu pagan dinin karşısında duramadığı gerçekler, bilimsel alanda yaşanan gelişmelerle sürekli ortaya konmakta ve insanlar her gelişmeyle birlikte, yaratılış gerçeğiyle bir kez daha karşı karşıya kalmaktadırlar. İlk canlının nasıl oluştuğu, canlılardaki kusursuz yaratılış delilleri, canlı varlıklardaki kompleks yapı, türlerdeki çeşitlilik ve daha pek çok soru karşısında Darwinizm dini sürekli gücünü yitirmekte, her geçen gün hayat damarlarından birini daha kaybetmektedir. Çünkü körü körüne bir inanç üzerine kurulu olan bu din, moleküler biyolojide, genetikte, paleontolojide, biyomatematikte yaşanan gelişmeler karşısında çaresiz kalmaktadır. Bu bilim dalları tarafından ortaya konan sayısız bulgu, evrimin hiçbir zaman gerçekleşmediğini çok açık ve kesin olarak göstermektedir.

Bilimsel gelişmelerle tekrar tekrar gözler önüne serilen tek gerçek "Yaratılış Gerçeği"dir. İnsan sadece çıplak gözle dahi etrafındaki canlıları incelese olağanüstü bir aklın, planın ve yaratılmışlığın delillerini görecektir. Bir mikroskobik deniz canlısında, tek bir atomda, hücrede ya da herhangi bir canlı organizmasında insanoğlunu şaşkınlığa düşürecek kadar kusursuz bir yapı görülmektedir. Doğanın her yanına hakim olan bu büyük akıl, kusursuz düzen sonsuz güç ve kudret sahibi olan Allah'a aittir.

AKILLI TASARIM yani YARATILIŞ

Kitapta zaman zaman karşınıza Allah'ın yaratmasındaki mükemmelliği vurgulamak için kullandığımız "tasarım" kelimesi çıkacak. Bu kelimenin hangi maksatla kullanıldığının doğru anlaşılması çok önemli. Allah'ın tüm evrende kusursuz bir tasarım yaratmış olması, Rabbimiz'in önce plan yaptığı daha sonra yarattığı anlamına gelmez. Bilinmelidir ki, yerlerin ve göklerin Rabbi olan Allah'ın yaratmak için herhangi bir 'tasarım' yapmaya ihtiyacı yoktur. Allah'ın tasarlaması ve yaratması aynı anda olur. Allah bu tür eksikliklerden münezzehtir. Allah'ın, bir şeyin ya da bir işin olmasını dilediğinde, onun olması için yalnızca "Ol" demesi yeterlidir. Ayetlerde şöyle buyurulmaktadır:

Bir şeyi dilediği zaman, O'nun emri yalnızca: "Ol" demesidir; o da hemen oluverir. (Yasin Suresi, 82)

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen oluverir. (Bakara Suresi, 117)

1. BÖLÜM
DARWINİZM BATIL BİR DİNDİR

"Birtakım değişikliklere uğramış, ancak özde hala aynı özellikleri taşıyan Darwin teorisi, kendisine ilahi bir şevkle inanan taraftarlarının tebliğ ettiği bir din haline gelmiştir ve teoriye şüphe ile bakanların bilimselliğe yeterli inancı olmayan kafası karışık kişiler olduğunu düşünmektedirler."

(Margorie Grene)

Margorie Grene, Encounter, (Nov. 1959), s. 48-50.

Giriş bölümünde de belirttiğimiz gibi evrim teorisinin geçersizliği bilim çevreleri tarafından yıllardır ortaya konmaktadır. Ortaya atıldığı günden itibaren bilim alanında yaşanan pek çok gelişme bu teorinin iddialarını birer birer geçersiz kılmıştır. Elektron mikroskobunun bulunması, genetik kanunlarının ve ardından DNA'nın keşfedilmesi, canlı organizmaların son derece kompleks sistemler içerdiklerinin ortaya çıkması ve daha pek çok bilimsel gelişme, Darwinizm'in aleyhinde olmuştur ve olmaya da devam etmektedir. Ancak biz burada Darwinizm'in farklı bir yönünü ele aldığımız için, evrimin bilim karşısındaki çöküşünün detaylarına girmeyeceğiz. Darwinizm'in bilimsel gerçekler ışığında hiçbir geçerliliği olmadığını, bilimsel delillerin evrim teorisini geçersiz kıldığını kitabın sonundaki "Evrim Yanılgısı" bölümünde okuyabilirsiniz. (Ayrıca *Evrim Aldatmacası, Hayatın Gerçek Kökeni, Evrimcilerin Yanılgıları, Evrimcilerin İtirafları...* gibi kitaplarımızda da bu konularla ilgili detayları bulabilirsiniz.)

Ne var ki, bilim bu kadar hızla ilerlemesine ve insan hayatına sürekli bir yenilik getirmesine rağmen bazı bilim adamları hala "**gerici**", "**bağnaz**" ve "**tutucu**" diyebileceğimiz bir zihniyetle 19. yüzyılın (2 yüzyıl öncesinin) ilkel bilim anlayışı ile üretilmiş, bugün çocukları bile güldürecek basitlikte ve yüzeysellikte teorilere sahip çıkmaya çalışmaktadırlar.

Peki Darwinizm'in bazı bilimsel çevrelerde bu denli popüler olmasının nedeni nedir? Ortada evrim teorisini destekleyen tek bir somut bilimsel delil dahi yokken, aksine tüm canlıların çok üstün bir yaratılışla var edildikleri, evrim teorisinin iddia ettiği gibi tesadüfen gelişemeyecekleri apaçıkken, bazı insanlar nasıl olup da hala çok şiddetli birer evrim savunucusu olabilmektedirler?

İşte bunun nedeni teorinin, bilimselliğinden ziyade bir zihniyetin, inancın ifadesi olmasında yatmaktadır. Bu zihniyet, evrimi, geçerliliği bilimsel verilerle incelenecek bilimsel bir teori olarak değil, ne olursa olsun doğrulanması gereken bir inanç olarak görmektedir. Söz konusu zihniyete sahip kişilerin bu inançları da bilimsel gerekçelere dayanmadığı için, evrim teorisini çürüten bilimsel kanıtların ortaya konması teoriye olan körükörüne bağlılıklarını kesinlikle etkilememektedir. Evrim aleyhinde gösterilen delilller ne kadar güçlü olursa olsun, evrimciler bunları gözmezlikten gelmekte, inançlarını şiddetli bir şekilde savunmaya devam etmektedirler.

Darwinistler için evrim teorisi herhangi bir bilimsel savdan çok daha ötedir. Evrim teorisi söz konusu olduğunda evrimci bilim adamları için tarafsızlık, bilimsellik, objektiflik gibi kavramlar bir anda ortadan kalkar. Teorilerine o kadar şiddetli bir şekilde bağlıdırlar ki, evrimci Nature dergisinde yayınlanan bir makalede ifade edildiği gibi; "Bu saygın bilim adamları, 'eğer evrim teorisi doğruysa' diye başlayan bir cümle yazmaktansa sağ ellerini kesmeyi tercih ederler."[1] Çünkü evrim teorisinin doğru olmaması gibi bir ihtimali akıllarına dahi getirmek istememektedirler.

Bu, insanların bilim adamlarında görmeye alışkın olmadıkları bir yaklaşımdır. Çünkü insanlar genelde bilim adamlarının felsefi ve ideolojik önyargılara dayanarak konuşacaklarına ihtimal vermezler. Onlara göre bilim adamları somut delillerle kanıtlanmış, doğruluğu deneylerle ispatlanmış gerçekleri dile getiren, objektif insanlardır. Bu nedenle de evrim teorisinin doğruluğundan hiçbir şekilde kuşku duymazlar. Oysa bu, büyük bir yanılgıdır; çünkü evrimci bilim adamları için evrim teorisi söz konusu olduğunda tüm bu bilimsel kriterler ortadan kalkmaktadır. Darwinizm'in önde gelen ideologlarından Pierre Teilhard de Chardin'in aşağıdaki sözleri, Darwinistler'in evrim teorisine bakış açılarının "bilimsellik" düzeyini gözler önüne sermektedir:

Evrim bir teori, bir sistem ya da bir hipotez midir? Hayır o bunların hepsinden öte bir şeydir. **Evrim, kendisinden kuşku duyulmayan yegane ilkedir ki, tüm teoriler, tüm sistemler, tüm hipotezler, ciddiye alınabilir ve doğru olabilmek için ona dayanmak zorundadırlar. Evrim, tüm gerçekleri aydınlatan bir ışık, tüm çizgilerin kendisinden çıkması gereken bir ana çizgidir.** İşte evrim budur.[2]

Yukarıdaki alıntıda olduğu gibi, Darwinistlerin evrim teorisini ifade ederken kullandıkları terimler de bize bu bağnaz yaklaşım hakkında çok önemli ipuçları vermektedir. Bu anlatımlarda bilimsel kelimelerden ziyade,

körü körüne bağlılığı ifade eden sıfatlar, açıklamalar kullanılır. Örneğin dünyanın önde giden evrimcilerinden G.W. Harper evrim teorisini **"metafizik inanış"**[3] , Harvard'ın tanınmış evrimci biyologlarından Ernst Mayr ise **"günümüzde insanın dünyaya bakış açısı"**[4] olarak adlandırır. 20. yüzyılın belki de en bilinen evrimcilerinden biri olan Julian Huxley evrimi **"evrensel ve her yanı kaplamış olan bir yöntem"** olarak görmüş ve **"gerçeğin tümü"**[5] olarak adlandırmıştır. Zamanının en ünlü evrimcilerinden olan ve 1975'te ölümünün ardından günümüzün önde gelen evrimci genetikçileri tarafından biyogrofisi hazırlanan Theodosius Dobzhansky'nin evrime bakış açısı de Chardin'inkini takip etmiştir. Dünyanın tanınmış bilim felsefecilerinden olan Karl Popper, evrim teorisinin bilimsel bir teori değil, **"metafizik bir araştırma programı"**[6] olduğunu belirtir. Evrimcilerin tüm bu tanımlamalarının ardından İngiliz fizikçi, H.S. Lipson ise evrim teorisinin şu anki durumunu şöyle açıklamaktadır:

Aslında evrim, bir bakıma bilimsel bir din haline gelmiştir. Hemen hemen tüm bilim adamları bunu kabul etmişler ve pekçoğu da gözlemlerini ona uydurmak için bulgularını eğip bükmeye hazırlanmaktadırlar.[7]

Yukarıda isimleri geçen tüm bu otoritelerin Darwinizm'i anlatırken kullandıkları kelimeler, kavramlar gerçekten de dikkat çekicidir. Bu kelime ve kavramlarda ne bir matematiksel sonuçtan, ne bir somut delilden, ne de elde edilen herhangi bir bulgudan evrimi destekleyen deney ya da gözlemlerden bahsedilmemektedir. Bunun yerine, evrim hep "gerçeğin tümü", "her yanı kaplamış bir ana yöntem", "tüm gerçekleri aydınlatan bir ışık" gibi garip sıfatlarla tanımlanmaktadır.

Dikkat edilirse hiç kimse yerçekimi kanunu, dünyanın dönüşü ya da termodinamik kanunu için bu tip ifadeler kullanmamakta, metafizik yorumlara yönelmemekte ve abartılı çıkarımlar yapmamaktadır. Çünkü bilimsel gerçekler ortadadır ve herkes tarafından gönül rahatlığıyla açıkça kabul görmektedir. Bu nedenle de ne Newton ne Einstein ne de başka bir bilim adamı için haddini aşan abartılı ifadeler kullanılmaktadır. Örneğin yerçekimi kanununu hiç kimse "tatmin edici inanış" olarak adlandırmaz, ya da termodinamik kanunları için "eğer doğruysa diye bir ifade kullanacağıma kolumu keserim" demez.

Oysa evrimcilerin üslubu çok farklıdır. Konuşmalardan ya da anlatımlardan anlaşılan söz konusu kişiler, bir bilim adamından çok, dinini her şart ve durumda koruyacağına dair yemin etmiş bir kişi havasındadırlar. Bu nedenle de anlatımlarında hiçbir şekilde bilimsel bir metod izlenmemekte, bilimsel bir anlatım kullanılmamaktır. Kimse yapılan deneylerden, elde edilen kanıtlardan bahsetmemekte, ortada metafizik

öğeler taşıyan kelimeler ve kavramlar dolaşmaktadır. Üstelik bu kişiler evrim konusunda dünyaya gelmiş olan en şöhretli isimlerdir. Kullanılan kelimeler bir araya getirildiğindeyse ortaya çok ilginç bir tablo çıkmaktadır: "Evrimsel dogma!", "Bilimsel din!", "Tatmin edici inanç!", "Evrim efsanesi!", "Günümüz insanının dünya görüşü!", "Yayılma yöntemi!", "Gerçeğin tümü!", "Herşeyi aydınlatan ışık!", "Metafizik inanış!", "Metafizik bir araştırma programı!", "Tüm düşünce sistemlerinin takip etmesi gereken bir yörünge!"...

Evrim literatürünü biraz daha araştırsak evrim teorisinin dini karakterini ve tüm sosyal ve hatta psikolojik olaylara kadar evrimci bakış açısını ifade eden pek çok örnekle karşılaşabiliriz. Takdir etmek gerekir ki, böylesi şatafatlı terimler için kimse bilimsellik iddiasında bulunamaz. Sidney Üniversitesi'nde biyolog olan L. C. Birch ve yine Stanford Üniversitesi'nden biyolog P. R. Ehrlich bu evrimsel dogmayı açıkça dile getirmektedirler:

"Evrim teorimiz... herhangi bir gözlem tarafından reddedilemeyecek bir teori haline gelmiştir. Akla yatkın her gözlem ona uygun hale getirilebilir. Bu yüzden 'ampirik bilim dışındadır'... **Kimse onu sınayacak yollar düşünemez.** Herhangi bir temele dayanmayan veya olabildiğince basitleştirilmiş birkaç laboratuvar deneyine dayalı düşünceler geçerliliklerinin çok ötesinde bir geçerlilik kazanmıştır. Bunlar, çoğumuzun eğitimimizin bir bölümü olarak kabul ettiği **evrimsel bir dogmanın parçası haline gelmişlerdir.**"[8]

Günümüz Evrimcileri Darwin'den Bile Daha Katıdır

Günümüz evrimcilerinin bu bağnaz tutumu, bizzat teoriyi ortaya atan Darwin'den bile çok daha katıdır. Darwin teorisini ortaya atarken, kendisine belli bir "yanılma payı" bırakmış, *Türlerin Kökeni* adlı kitabında sık sık **"eğer teorim doğruysa..."** diye başlayan yorumlar yapmıştır. Bu yorumlarında Darwin'in bazı bilimsel kriterler kabul ettiği, teorisinin nasıl yanlışlanabileceği konusunda kıstaslar ortaya koyduğu görülmektedir. Örneğin fosil kayıtları hakkında şöyle yazmıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş türleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir.[9]

Darwin'in sözünü ettiği "sayısız ara-geçiş türleri" hiçbir zaman bulunmamıştır ve bunu günümüzdeki pek çok evrimci paleontolog da kabul etmektedir. Bu durumda Darwin'in "eğer teorim doğruysa"

şeklindeki koşuluna bakarak, teorinin reddedilmesi gerekir. (Bugün yaşasa, belki Darwin de bu nedenle teorisini reddedecekti.)

Oysa günümüz evrimcileri, bu konuda olağanüstü bir umursamazlık ve bağnazlık göstermektedirler. Türkiye'deki Darwinist çevrelerin en önde gelen yayın organlarından biri olan Bilim ve Ütopya dergisinde, Dr. Ümit Sayın tarafından yazılan bir yazıda, Darwin'in "eğer teorim doğruysa... kalıntıları mutlaka fosil kalıntılarında bulunmalıdır" dediği ara geçiş formları için şöyle yazılmaktadır:

Archaeopteryx'in uçan bir dinozor olmasının evrim kuramının doğruluğu ve geçerliliği açısından fazla bir önemi yoktur. **Hiçbir geçiş fosili bulunmasa bile bu evrim kuramını çökertmez...** Varsayalım ki, henüz hiçbir fosil bulamadık; bu tüm ara canlıların kaybolduğunu, doğaya karıştığını gösterir.... **Diyelim ki tüm fosiller fos çıktı! Bu bile evrim kuramını çökertmez,** çünkü fosiller, Archaeopteryx ve diğer geçiş hayvanları sadece mekanizmaların izahı için gereklidir.[10]

Yani yazar, "hiçbir fosil kanıtı bulamasak da, evrime olan inancımızı koruruz" demektedir. Darwin bile bu konuyu teorisinin doğru olup olmadığının en önemli kıstaslarından biri olarak belirtmişken, söz konusu evrimci yazarın bu kıstası bir kenara bırakarak "her ne surette olursa olsun evrime inanma" kararlılığı göstermesi son derece ilginçtir. Bu durum, Darwinizm'in her türlü bilimsel kriterden uzak, körükörüne bir inanç olduğunun göstergesidir.

Entelektüel Bir Diktatörlük

Evrimcilerin yukarıda alıntı yaptığımız bu süslü sözleri onları kendi inanışlarına göre diğer dinlerin de üzerinde hayali bir konuma yerleştirmektedir. Bu çarpık düşünceye göre evrim tek "objektif gerçek"tir ve evrimciler bu aldatmacanın verdiği güçle diğer dinleri de kendilerine tabi olmaya davet etmektedirler. Evrimci bir anlayışa göre, diğer dinler, eğer evrimi ve onun ortaya çıkardığı kavramları kabul ederlerse, "ahlaki bir öğreti" olarak yaşamalarına izin verilecektir. Neo-Darwinist akımın en önemli birkaç isminden biri olan George Gaylord Simpson bunu şöyle ifade eder:

Elbette dini olarak tanımlanan ve dini duygulara dayanan ve hala varlıklarını koruyan bazı inanç sistemleri vardır. Bunların evrimle uyuşmaları kesinlikle söz konusu değildir ve dolayısıyla duygusal etkilerine rağmen, entelektüel olarak savunulmaları mümkün değildir. **Ancak duygusal alanda kalmaları şartıyla**, ben bunların evrimle bir arada var olabileceklerini savunuyorum. Bir başka deyişle, evrim ve doğru din, birbirleriyle uyuşabilirler.[11]

Bu, evrim ve onun üzerinde gelişen bilimsel öğretiler, diğer dinleri yargılama hakkına sahiptir demektir. Bu dinlerin hangilerinin ya da hangi yorumlarının doğru din olarak kabul edileceğine karar vermek de yine evrim dinine düşecektir. Söz konusu önyargılı düşünceye göre, doğru din denen şey **sadece insanlar arasındaki ahlak kıstaslarını belirtmekle yükümlü bir öğreti** olabilir.

Bu otoriter yaklaşıma, yani insanların kendi kabul ettikleri doğruları diğer kişilere kabul ettirme konusunda baskı yapmalarına bir örnek Kuran'da yer almaktadır. Kuran'da eski Mısır Firavun'u anlatılırken onun kendi halkına **"ben, size yalnızca gördüğümü gösteriyorum ve ben sizi doğru yoldan da başkasına yöneltmiyorum"** (Mümin Suresi, 29) dediğine dikkat çekilir. Bu söz günümüzdeki evrimcilerin de sıkça telaffuz ettikleri bir mantıktır. Evrimciler Firavun'la çok büyük benzerlik gösteren bu yaklaşımlarıyla, evrim teorisini halklara empoze ederken, bir yandan da bilimsel çevreleri baskı altında tutarlar. Bu baskı içinde evrim adeta bir tabuya dönüştürülmüştür. Evrime inanmayanlar neredeyse dışlanırlar. Ünlü anatomi profesörü Thomas Dwight, bu durumu **"entelektüel bir diktatörlük"** olarak nitelendirerek şöyle der:

Evrim konusunda kurulmuş olan diktatörlük, meselenin dışında olanların tahmin edemeyeceği kadar despot hale gelmiştir. Sadece düşünce sistemimizi etkilemekle kalmıyor; aynı zamanda terör çağlarını aratan bir baskıyı da sürdürüyor. Acaba bilim dünyası liderlerinden kaç tanesi düşüncelerini aynen açıklayabiliyorlar.[12]

Evrim gerçekten de çok büyük kitleleri etkisi atına alan batıl bir dindir, fakat kesinlikle bilim değildir. Zaten bu kişilerin ifadeleri dikkatli olarak incelense satır aralarında onların da bir dinden bahsettikleri kolaylıkla anlaşılacaktır. Önemli bilim tarihçilerinden Margorie Grene'in söyledikleri, bu açıdan değerlendirildiğinde şaşırtıcı değildir:

Darwinizm'in tutulma ve halen de insanların zihninde yer etmesinin sebebi onun bir bilim dini olmasından kaynaklanmaktadır. Küçük ve tesadüfe dayalı hataların dışsal ve dolaylı determinasyonu, hayatın, insanların, ve insanın en derin umut ve en yüksek başarılarının ortaya çıkmasının doğacı evrimin en temel taşları olduğu addedilmektedir... Birtakım değişikliklere uğramış, ancak özde hala aynı özellikleri taşıyan **Darwin teorisi, kendisine ilahi bir şevkle inanan taraftarlarının tebliğ ettiği bir din haline gelmiştir** ve teoriye şüphe ile bakanları bilimselliğe yeterli inancı olmayan kafası karışık kişiler olduğunu düşünmektedirler.[13]

İşte Darwinizm, taraftarlarının konuşmalarındaki, yazılarındaki ve düşüncelerindeki tüm bu dini öğelere rağmen hala insanlara bilimsel bir

teori olarak sunulmakta, insanlar ortada hiçbir bilimsel delil olmadığı halde bu teoriye körü körüne inandırılmaktadırlar. Evrimcilerin bu bağnaz yaklaşımlarının nedeni ise, evrimi terk ettiklerinde karşılaşacakları gerçekten kaçıyor olmalarıdır. Çünkü bu gerçek yukarıda da ifade ettiğimiz gibi kainatı ve tüm canlıları Allah'ın yarattığı gerçeğidir. Bu ise, söz konusu bilim adamlarının sahip oldukları maddeci ve ateist anlayış açısından kabul edilebilir bir durum değildir.

Bu nedenle bu batıl dinin dünya üzerindeki zararlı etkisinin farkına varıp, batıla karşı "gerçeklerden ve doğrulardan" yana olmak, akıl ve vicdan sahibi insanlar için son derece önemlidir. Bu putperest dinin akıl dışı öğretilerini daha yakından tanımak ise doğrulardan yana tavır almanın ve batılı geçersiz kılmanın ilk adımıdır. Bunun ardından yaratılış gerçeğini tüm delilleriyle ortaya koymak, Allah'ın **"Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir"** (Enbiya Suresi, 18) ayetiyle bildirdiği gibi tüm bu batıl dinleri geçersiz kılacaktır.

2. BÖLÜM

DARWINİZM DİNİNİN KÖKENLERİ

“Socrates öncesi yaşayan Yunan Miletli felsefeciler kainatın yaratılışıyla ilgili evrim kavramlarını Mısır ve Babil ya da Sümer’in çok daha eski dini liderlerinden almışlardı... Bu yüzden evrim hiçbir şekilde modern bir ’’bilimsel’’ keşif değildir, fakat tarih öncesi çağlara ait Allah karşıtı dünya dininin günümüzde yeniden canlanmasıdır... Bu teorinin başlangıcını Charles Darwin ve onun yakın atalarına dayandırmak adet olmasına rağmen, bu fikrin temel şekli, yazılı tarihin kendisinin başlangıcına kadar uzanmaktadır. “

(Ernest Abel)

(Abel, Ernest L., Ancient Views on the Origin of Life (Farleigh: Dickinson University Press, 1973) s. 15

Herhangi bir kişiye "Din nedir?" diye sorulacak olsa, vereceği cevap, büyük bir ihtimalle dinin insanları Allah'ın bildirdiği doğru yola, mutlak hayra götüren ilahi kanunlar olduğu olacaktır. Ancak şu an dünya üzerinde var olan dinlerin birçoğu bu tanıma uymamaktadır. Şu an yeryüzündeki çok sayıda dini başlıca iki gruba ayırabiliriz; Müslümanlık, Hristiyanlık, Yahudilik gibi Allah'ın vahyine ve tevhid inancına dayalı ve Allah'ın elçileri vasıtasıyla insanlara bildirdiği hak dinler (Yahudilik dininin kutsal kitabı Tevrat, Hristiyanlık dininin kutsal kitabı ise İncil'dir. Ancak Rabbimiz'in insanlara hidayet rehberi olarak gönderdiği bu iki kutsal kitap, Hz. Musa ve Hz. İsa'ya vahyedilmelerinden sonra tahrif edilmiş, orijinal hallerinden uzaklaşmışlardır. Dolayısıyla bu cümlede geçen "hak dinler" ifadesiyle, Hristiyanlık ve Yahudilik dinlerinin ilk gönderildikleri halleri kastedilmektedir), öte yanda da insanlar tarafından ortaya çıkarılan ve içlerinde birçok hurafeler barındıran batıl dinler.

Hak dinler insanları Allah'ın birliğine, elçilerine, kutsal kitaplarına, ahiretin, cennet ve cehennemin varlığına inanmaya davet ederler. Batıl dinler ise, hak dinlerin tam tersine, insanları doğrulardan uzaklaştırır ve batıl inançlarla, totemlerle, putlarla, binlerce tuhaf öğretiyle, garip itikatlarla, büyüyle, birbirinden yoz mezheplerle, töre ve geleneklerle dolu bir hayata sürüklerler. Bu dinlere bağlananlardan kimisi totemlere tapar, kimisi güneşe ibadet eder, kimisi "uzaylılar"a inanır, taştan, tahtadan putlardan medet umar, onların karşısında ayinler yapar, hediyeler sunar,

onları mutlu etmeye çalışırlar. Şimşek çaktığında sözde gök tanrısının kızdığına, yağmur yağdığında da ağladığına inanırlar. Bu tür inançlara sahip kişiler Kuran'da **"müşrik"** (Allah'a ortak koşan) olarak tanımlanır, Batı literatüründe ise **"pagan"** olarak isimlendirilirler. Bu inanca sahip kişilerin hayatları içinde aklın, vicdanın ve mantığın yeri yoktur.

Batıl dinlerin hayatın oluşumuna ve canlı türlerinin varlığına yönelik getirdikleri açıklamalar da aynı cahil yaklaşımın bir devamıdır. Genel inanış kainatın ve tüm canlılığın havadan, sudan ya da ateşten oluştuğu ya da uzaydan geldiği yönündedir, bir diğer inanış da kainatın her zaman var olduğu ve sonsuza kadar da var olacağı yönündedir. Pagan dinler tüm kainatın tapındıkları tahta ve taştan putlar tarafından var edildiğine inanırlar. Bu sapkın inanışa göre her bir put kainatın bir bölümünü var etmiş ve kendi var ettiği bölüme de hakim olmuştur; sözde gök tanrısı gökyüzünde, sözde deniz tanrıçası sularda, sözde yer tanrısı insanlar arasında hükmetmektedir. (Allah'ı tenzih ederiz.)

Dinler tarihi mukayeseli olarak incelendiğinde pek çok batıl dinin birbirinden etkilendiği, gerek inanışlarında, gerekse öğretilerinde çok önemli benzerlikler bulunduğu görülür. Eski Yunan ve Mezopotamya dinleri gibi çok eski tarihlerde ortaya çıkan putperest dinler, günümüzdeki pek çok batıl dinin kökenini oluşturmuşlar, bu dinleri öğretileriyle beslemişlerdir. Bu dinlerden etkilenip, aynı dönemlerde filizlenmeye başlayan bir batıl din de, dini yönüne önceki bölümde dikkat çektiğimiz **"Darwinizm dini"**dir.

Darwinizm dini ile diğer batıl dinler arasında gerek kainatın ve canlıların oluşumuna verilen cevaplar, gerekse genel öğretiler ve inançlar konusunda çok büyük benzerlikler bulunmaktadır. Yani Darwinizm insanların büyük bölümünün inandığı gibi bilimsel bir gerçek, deneylere ve gözlemlere dayalı sağlam bir kuram değildir. Darwinizm, bilimdışı bir temel üzerine oturtulan birkaç bin yıllık bir aldatmacadır. Bu nedenle kitap boyunca batıl Darwinizm dininin ilk ortaya çıkışı, kurucusu, sözde kutsal kitabı, misyonerlik anlayışı ve diğer dinlerle bağlantıları incelenirken, diğer batıl dinlerle mukayesesi yapılacak ve çarpıcı benzerliklerin altı çizilecektir.

Darwinizm Dininin Diğer Batıl Dinlerden Farkı Yoktur

Daha önce de vurguladığımız gibi Darwinizm 19. yüzyılda bilim adamlarının ve Charles Darwin'in amatör araştırma ve gözlemleri sonucunda keşfedilen ve bilim çevrelerine sunulan bir teori değildir. Kökenleri, çok daha eskilerde yaşamış olan maddeci felsefecilere

dayanmaktadır. Darwinist inanışlarla ilk olarak bundan birkaç bin yıl önce var olan çoktanrılı ve maddeci Sümer ve Yunan dinlerinde karşılaşmak mümkündür. Dolayısıyla Charles Darwin, evrim fikrini ilk ortaya atan kişi değil, bu inancın genel esas ve itikatlarının ana çerçevesini çizen, öğretilerini şekillendiren, daha sonra da kurumsallaştıran amatör bir araştırmacıdır.

Putperest Sümerlerin Allah'ı inkar eden ve canlıların başıboş bir evrim süreciyle oluştuğunu ifade eden yazıtları Darwinizm dininin belkemiğini oluşturan izahlardır.[14] Sümer yazıtları incelendiğinde, ilk başta bir su karmaşasından söz edildiği ve bu su karmaşasının içerisinden birdenbire Lahau ve Lahamu adlı sözde tanrıların ortaya çıktığı iddiası görülür. (Allah'ı tenzih ederiz.) Bu batıl inanışa göre, ibadet edilen bu putlar sözde ilk önce kendi kendilerini var etmişler, daha sonra da evrimleşerek diğer maddeleri ve canlıları oluşturmuşlardır. Yani **canlılık cansız su kaosundan birdenbire oluşmuştur.** Buradaki vurgu "madde ve evrenin ilk olarak sudan ortaya çıktığı ve canlıların cansız maddelerden oluştuğu" inancını savunan evrimci bakış açısıyla çok büyük bir uyum göstermektedir. Dolayısıyla kainatın bir evrimleşme süreciyle oluştuğuna dair batıl inanç Sümer dinlerinde de bulunmaktadır.

Mısır dinler tarihi incelendiğinde de benzer batıl inanışlarla karşılaşırız. Herhangi bir bilimsel dayanağı olmayan bu saçma anlayışa göre "Yılan, kurbağa, solucan ve farelerin, su baskınlarıyla taşan Nil ırmağının çamurlarından oluştuklarına"[15] inanılırdı. Yani Mısır dinlerinde de Yaratıcı inkar edilmiş, **"canlıların tesadüfler sonucunda balçıklardan"** oluştuğuna inanılmıştı. Bunun yanı sıra Babil ve Mısırlılara ait sözde yaratılış hikayelerinde de "yeryüzünün ve yaşamın ortaya çıktığına inanılan ilk deniz" fikri yer almaktadır.[16]

Bu düşüncenin artık tarihe karıştığını ve eski uygarlıklarla birlikte yok olduğunu sanmak çok büyük bir yanılgı olacaktır. Çünkü günümüzde de evrimciler aynı mantığı savunmakta ve "ilk deniz" ya da "su kaosu" fikrini, "ilkel çorba" ismiyle bilim dünyasına kabul ettirmeye çalışmaktadırlar. Evrim teorisinin bu iddiasına göreyse, dört milyar yıl kadar önce ilkel dünya atmosferinde canlılığın varlığı için gereken karbon ve fosfor gibi birçok cansız kimyasal madde en uygun şartlarda ve en uygun miktarlarda, tesadüfi birtakım faktörlerin etkisi ile suda biraraya gelmişler, bu arada devreye yıldırımlar, fırtınalar ve sarsıntılar girmiş, canlılığın ilk yapıtaşı olan amino asitleri oluşturmuşlardır. Bu aminositler yine aynı tesadüflerin sonucunda proteinleri, bu proteinler hücreleri oluşturur, bu tesadüfler zinciri devam eder ve sonucunda insana ulaşır…

Oysa cansız maddelerin biraraya gelerek canlılığı oluşturabilecekleri iddiası, bugüne kadar hiçbir deney ya da gözlem tarafından doğrulanmamış, bilim dışı bir iddiadır. Her canlı hücre, bir başka canlı hücrenin çoğalmasıyla oluşur. Dünya üzerindeki hiçkimse, en gelişmiş laboratuvarlarda dahi, cansız maddeleri biraraya getirerek canlı bir hücre yapmayı başaramamıştır. Bu ise ilk hücrenin mutlak surette yaratıldığını, sonsuz güç ve kudret sahibi olan Rabbimiz'in ilk hücreyi yoktan varettiğini bizlere göstermektedir.

Karmaşık ritüelleri ve putperest öğretileriyle Güney Asya'da çok geniş kitleleri etkisi altına alan Hinduizm de **"tüm canlıların okyanuslardan ortaya çıktıkları"** yanılgısı üzerine kurulmuştur. Masalsı bir anlatım ve efsanevi kişiliklerle süslü Hindu öğretilerini içeren Rig Veda ve Atharca Veda yazıtlarında da bu inanç detaylı olarak anlatılmaktadır. Bir Yaratıcı'nın var olduğu gerçeğini reddeden sapkın Hindu felsefesine göre evren sözde "prakriti" adı verilen kocaman, yuvarlak bir maddeden oluşmuştur. Yine aynı batıl inanca göre, canlı cansız tüm maddeler bu ilk maddeden evrimleşerek oluşmakta ve tekrar prakritiye dönüşmekte, ve aynı evrimsel süreç yeniden başlamaktadır.[17] Yani sözde tüm kainat bu cansız ilk maddeden oluşmaktadır.

Canlılığın ilk olarak nasıl ortaya çıktığı sorusu Darwinizm dininin de en büyük açmazlarından biridir. Bu nedenle de evrimciler bu soruyu genelde geçiştirmeye çalışırlar. Çünkü verebilecekleri en somut cevap, yukarıda da örnek verildiği gibi milattan önceki batıl dinlerin verdikleri cevaplardan farklı değildir. Zaten Darwinizm'in geliştiği dönemde de canlılığın oluşumuyla ilgili batıl inançlar hakimdi. Bu insanlara göre **sinekler terden, kurbağalar çamurdan, karıncalar şekerden** meydana geliyorlardı.

Bu saçma inançlardan bir tanesi de evrimcilik tarihinin en garip inançlarından biri olan "Umulan Canavar" (Hopeful Monster) teorisidir. Bulunması umulan ara geçiş formlarının bulunamamasından dolayı çok büyük bir baskı altına giren bazı evrimciler, evrim için ara geçiş formlarına ihtiyaç olmadığını, çünkü türler arasındaki değişimin aniden meydana geldiğine karar vermiş ve bunun sonucunda da umulan canavar teorisini ortaya atmışlardır. Umulan canavar teorisine göre canlılığın oluşumu, şekerden karıncanın oluştuğunu iddia eden inançtan farklı değildir. Bu saçma teoriye göre ilk kuş bir sürüngen yumurtasından birdenbire çıkmış, daha sonra aynı şekilde tesadüfen başka bir yumurtadan çıkan kuş ile birleşmiş ve böylece kuş familyası oluşmuştur. Bu teorinin bir benzeri de Charles Darwin'in suda çok fazla yüzen ayıların zaman içinde balinalara dönüştüğü yönündeki iddiasıdır. Oysa bugün bilimsel gerçekler Darwin'in bu iddiasının ne kadar bilimdışı bir safsata

olduğunu açıkça gözler önüne sermektedir. (Bu konularda ayrıntılı bilgi için Bkz. Evrim Aldatmacası, Harun Yahya, Hayatın Gerçek Kökeni, Harun Yahya)

Aynı Putperest Anlayış Hala Devam Etmektedir

Putperest dinlerin en önemli özellikleri taştan, tahtadan oyulmuş, cansız, konuşma yeteneği olmayan, kısacası hiçbir şeye güç yetiremeyen heykellere, nesnelere bir güç ithaf etmeleri ve onlardan bir medet ummalarıdır. Hatta bu inanca sahip olan kişiler, cansız putların tüm evreni ve canlıları var ettikleri, tüm evreni hareket ettirdikleri, sağlığı, bereketi ve rızkı onlardan buldukları yanılgısına kapılmış, onlardan yardım istemişlerdir. (Allah'ı tenzih ederiz) Fakat işin ilginç olan yanı bu inanışların günümüz evrimcilerinde de kendini göstermesidir. Aynı geçmiş dönemde yaşamış olan putperestlerin cansız heykelleri evrenin ve canlılığın var oluşunda sözde güç sahibi gördükleri gibi, evrimciler de şuursuz atomlardan oluşan cansız maddelerin bir güce sahip olduklarını zannederler. Bu cansız maddelerin tesadüfler sonucunda biraraya gelerek kendi kendilerini organize ettiklerini ve son derece kompleks ve kusursuz özelliklere sahip olan canlıları oluşturduklarını iddia ederler. Bu putların en önemlisi ise geçmişten bu yana hiç değişmeyen, sadece farklı isimlerle adlandırılan "Doğa" ya da "Tabiat Ana"dır.

Evrimciler doğada gelişen her türlü olayı, tabiat olaylarını "Tabiat Ana"dan bilirler. (Allah'ı tenzih ederiz.) Bu batıl inanca göre bir kasırga, deprem, sel ya "tabiat ananın gazabı" ya da "doğanın mucizesi"dir. Ama "doğa" denen gücün ne olduğu konusunda kimsenin herhangi bir fikri ya da bir açıklaması yoktur. Aynı **"Tabiat Ana"** inanışı geçmiş topluluklarda isim değiştirir. Bu kez karşımızdaki, Yunan mitolojisindeki ismiyle "Gaia" ya da putperest dinlerde "Bereket Tanrıçası"dır. Evrimcilerin yaptığı ise bu sembolleri ve isimleri ortadan kaldırıp, aynı gücü şuursuz atomlara vermeleridir.

Nitekim bunu açıkça ifade etmekten çekinmemektedirler. Yunan mitolojisindeki **"yeryüzü tanrıçası Gaia", sözde bilimsel bir "teoriye" ilham kaynağı olmuştur.** James Lovelock adlı evrimci bilim adamı tarafından ortaya atılan ve "dünya gezegeninin canlı bir varlık" olduğunu savunan teori, **"Gaia teorisi"** olarak bilinmektedir. Bu durum, evrimciler tarafından "teori" diye öne sürülen kavramların aslında klasik putperest dinlerin batıl inanışları olduğuna güzel bir örnektir.

Tesadüfleri, cansız maddeleri, şuursuz atomları yaratma gücüne sahip varlıklar zannetmek elbette ki önemli bir mantık bozukluğudur.

Putperestler nasıl cansız putların tüm varlıkları yarattıklarına inanıyorlarsa, evrimciler de cansız maddelerin kendi kendilerine canlı varlıkları oluşturduklarına inanmaktadırlar. Bu inancın kökeni, cansız maddeleri akıl ve irade sahibi, karar alabilen ve bu kararları uygulayabilen varlıklar olarak kabul etmeye kadar gitmekte ve böylece aslında herşey ilah olarak görülmektedir.

Allah Kuran'da, Kendisi'nden başka varlıklara tapan, cansız putları ilah edinen insanların varlığından ve elçilerinin bu insanlarla olan mücadelesinden söz etmektedir. Kuran'da sözü edilen putperest topluluklardan biri Hz. İbrahim'in kavmidir:

(İbrahim) Hani babasına demişti: "Babacığım, işitmeyen, görmeyen ve seni herhangi bir şeyden bağımsızlaştırmayan şeylere niye tapıyorsun? (Meryem Suresi, 42)

Ayette de de bildirildiği gibi Hz. İbrahim'in babası ve kavmi, kendi elleriyle oluşturdukları, hiçbir şeyi yaratmaya güç yetiremeyen cansız maddeleri ilah olarak kabul etmişlerdi. Hz. İbrahim döneminde böylesine ilkel bir inanca sahip olan putperestler kendi elleriyle yaptıkları cansız heykellerin rızık, şifa, azap ve bereket verme gibi özelliklere sahip olduklarını zannediyor ve onlara ibadet ediyorlardı. (Allah'ı tenzih ederiz.)

Güneş Dini

Günümüz evrimcileri ile geçmişteki putperest toplumlar ve inanışlar arasındaki bir diğer benzerlik, her iki grubun da Güneş'e tapınmaya dayalı dini bir inanca sahip oluşudur.

Güneş'e tapınmak, tarihin en eski dönemlerinden beri var olan sapkın bir inançtır. Güneş'in kendilerine ısı ve ışık sağladığını gören insanlar, bu durum karşısında varlıklarını bu gökcismine borçlu oldukları zannına kapılmışlar ve Güneş'i ilahlaştırmışlardır. Bu sapkın inanç, tarihte pek çok toplumu Allah'ın hak dininden uzak tutmuştur. Kuran'da bu konuya değinilir ve Hz. Süleyman devrinde yaşayan Sebe Halkı'nın Güneş'e taptıkları şöyle anlatılır:

Onu ve kavmini, Allah'ı bırakıp da güneşe secde etmektelerken buldum, şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar. Ki onlar, göklerde ve yerde saklı olanı ortaya çıkaran ve sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilen Allah'a secde etmesinler diye. (Neml Suresi, 24-25)

Dikkat edilirse, insanların Güneş'e tapmaları, tam bir cehaletin ve akılsızlığın sonucudur. Güneş'in dünyaya ısı ve ışık ulaştırdığı doğrudur, ancak bunun için şükredilmesi gereken varlık, Güneş'i yaratmış olan Allah'tır. Güneş, hiçbir şuuru olmayan bir madde yığınıdır ve bir zamanlar yok iken, Allah onu yoktan yaratmıştır. Gelecekte bir gün de yakıtı tükenecek ve sönüp gidecektir. Belki bundan önce Allah Güneş'i yok edecektir. Allah, Güneş'i de, tüm diğer gökcisimlerini de yoktan yaratmıştır ve dolayısıyla tüm bu varlıklar nedeniyle övülüp yüceltilmesi gereken Allah'tır. Bir ayette bu gerçek şöyle açıklanır:

Gece, gündüz, Güneş ve Ay O'nun ayetlerindendir. Siz Güneş'e de, Ay'a da secde etmeyin. Allah'a secde edin, ki bunları Kendisi yaratmıştır. Eğer O'na ibadet edecekseniz. (Fussilet Suresi, 37)

İlginç olan, günümüzün evrimcilerinin de eski Güneş dinlerinin temel inancını tekrarlayarak, varlıklarını Güneş'e borçlu olduklarını savunmalarıdır. Evrimci kaynaklara bakıldığında, dünya üzerindeki tüm canlılığın kaynağının Güneş olarak gösterildiği görülür. Evrimcilere göre Güneş'ten gelen ışınlar, dünya üzerindeki ilk canlılığın başlamasını sağlamıştır. Daha sonraki canlı türlerini oluşturan da yine Güneş enerjisi ve Güneş ışınları nedeniyle oluşan mutasyonlardır. Evrimcilerin bu konudaki yaklaşımını en iyi özetleyen kişi ise, ünlü Amerikalı ateist, din düşmanı ve evrimci **Carl Sagan** olmuştur. Sagan, *Cosmos* adlı kitabında, **"eğer insanlar kendilerinden büyük bir şeye tapınacaklarsa bu Güneş olmalıdır"** diye yazmış ve şöyle eklemiştir: **"Atalarımız Güneş'e tapıyorlardı ve bu şekilde hiç de aptalca bir iş yapmıyorlardı."**[18]

Carl Sagan'ın hocası olan evrimci astronom Harlow Shapley ise, "bazıları başlangıçta Allah vardı diyor, ben ise başlangıçta hidrojen vardı diyorum" sözüyle tanınmaktadır. Yani Shapley, var olan tek şeyin hidrojen olduğuna ve **bu gazın zaman içinde kendi kendine insanlara, hayvanlara, ağaçlara dönüştüğüne inanmaktadır.**

Dikkat edilirse, tüm bu saçma evrimci fikirlerin temelinde, maddi varlıkların ve doğanın ilahlaştırılması inancı yatmaktadır. Evrimcilerin dini, maddeye ve doğaya tapınmaktır.

Akıl sahibi insan ise, evrenin ve doğanın cansız ve şuursuz maddelerin bir eseri olmadığını, aksine gördüğü her detayda olağanüstü bir akıl, plan ve sanat bulunduğunu anlar. Böylelikle Allah'ın varlığını ve muhteşem yaratışını kavrar. Ancak günümüzde çoğu insan, bu gerçeğe karşı kördür ve maddeye tapınmaya devam etmektedir. (Allah'ı tenzih

ederiz.) Çünkü, Sebe Halkı örneğinde olduğu gibi, **"... şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur. Bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar."** (Neml Suresi, 24)

Tüm Batıl Dinler Allah'ı İnkar Etme Sapkınlığına Düşer

Yukarıda saydığımız evrimci anlayışa sahip batıl dinlerin yanında Konfiçyüsçülük, Taoizm, Budizm de evrimci bir din anlayışı üzerine kuruludur. Diğer tüm batıl ve pagan dinler gibi bir Yaratıcı inancını reddeden Budist inancına göre de evren yaratılmamış, evrimleşmiştir. Bunun yanı sıra günümüzün Budizm'i de aynı evrimci anlayışı kabul etmektedir.[19]

Görüldüğü gibi bu batıl ve akıl dışı inanışlar Darwinizm dininin temel inançları ile de çok büyük paralellikler göstermektedir: Bir Yaratıcının varlığının inkarı (Allah'ı tenzih ederiz), canlılığı tesadüfen meydana getiren ilk maddenin genelde su ya da deniz olduğu, canlıların cansız maddelerden tesadüfler sonucu evrimleşerek var oldukları ve diğer canlı türlerini oluşturdukları, canlıların başıboş tesadüfler sonucu oluştukları...

Batıl dinlerin temelini oluşturan bu inançların geçersizlikleri geçtiğimiz 20. yüzyıl içinde bilimsel gelişmelerle birlikte birer birer ortaya konmuştur. Bugün hiçbir tarafsız bilim adamı yukarıda saydığımız bu maddeleri savunmamaktadır. Çünkü bilimin ortaya koyduğu gerçek **canlıların üstün bir akıl ve kusursuz bir plan sonucu yaratıldıkları gerçeğidir**. Bazı ateist bilim adamlarının bu gerçeği kabul etmemelerinin nedeni ise bilimsel bir kaygıdan ziyade, yukarıda da izah ettiğimiz bağnaz yaklaşımdır. Amerika'da bilim adamları arasında giderek yaygınlaşan ve "yaratılış gerçeğini" savunan akımın önde gelen isimlerinden biri olan Amerikalı biyokimyacı Michael J. Behe'nin de ifade ettiği gibi;"... Bilinçli bir düzeni kabul etmek, onlara ister istemez Allah'ın varlığını kabul ettirmeyi çağrıştırmaktadır."[20]

Evrimci zihniyetin asla kabul edemeyeceği gerçek, Allah'ın varlığı ve evreni bir amaçla, kusursuzca yarattığıdır. Oysa bir an olsun düşünmek bu apaçık gerçeği anlamak için yeterli olacaktır. Nitekim Allah Kuran'ın birçok ayetinde insanları yarattığı varlıklar üzerinde düşünmeye ve bu varlıklardan ibret almaya çağırmaktadır:

Üzerlerindeki göğe bakmıyorlar mı? Biz, onu nasıl bina ettik ve onu nasıl süsledik? Onun hiçbir çatlağı yok. Yeri de (nasıl) döşeyip-yaydık? Onda sarsılmaz dağlar bıraktık ve onda 'göz alıcı ve iç açıcı' her çiftten (nice bitkiler) bitirdik. (Bunlar,) 'İçten Allah'a yönelen'

her kul için 'hikmetle bakan bir iç göz' ve bir zikirdir. Ve gökten mübarek (bereket ve rahmet yüklü) su indirdik; böylece onunla bahçeler ve biçilecek taneler bitirdik. Ve birbiri üstüne dizilmiş tomurcuk yüklü yüksek hurma ağaçları da. Kullara rızık olmak üzere. Ve onunla (o suyla) ölü bir şehri dirilttik. İşte (ölümden sonra) diriliş de böyledir. (Kaf Suresi, 6-11)

Ayetlerde bildirildiği gibi çevrelerini saran sonsuz sayıdaki yaratılış delillerini inceleyip, vicdanlarının sesini dinleyerek inkarcı ve bağnaz bakış açısından kendini kurtaran bilim adamları ise, Allah'ın varlığını kabul etmekte hiç tereddüt etmemektedirler. Ama bu anlayışın etkisinden kendilerini kurtaramayan Darwinistler putperest kültürlerden kalma garip itikatlara hala itibar edebilmekte, dahası bunu akıl ve bilimin bir gereği gibi göstermeye çalışmaktadırlar.

Evrim Dininin İlk Tohumlarını Putperest Yunanlı Düşünürler Attılar

Önceki bölümde de vurguladığımız gibi son bir buçuk asırdır insanlara bilimsel bir gerçek olarak sunulan Darwinizm dininin kökenleri, maddeci Yunan felsefecilerinin batıl inançlarına kadar uzanmaktadır. Yani bu teori ilk ortaya atıldığında herhangi bir bilimsel gözlem, araştırma ya da deneye ihtiyaç duyulmamış, sadece eski batıl dinlerden bugüne gelen dinsel sürecin izleri takip edilmiştir. Bunun en önemli delili fizik kurallarından, biyolojiden, kimyadan habersiz olan pek çok Yunanlı din felsefecisinin de Darwin'in kuramıyla birebir örtüşen bir evrim inancına sahip olmalarıdır. Aradan binlerce yıl geçmiştir, ama evrimci bakış açısında herhangi bir değişim olmamıştır. Evrimci düşünce, tarih boyunca tüm inkarcı ve maddeci felsefelerin belkemiği olmuştur.

Darwinizm'in fikri öncüleri, Miletli Yunan felsefecileridir. Thales, Anaximenderes ve Empedokles gibi söz konusu felsefecilerin en önemli özellikleri, canlı varlıkların yani insan, hayvan ve bitkilerin hava, ateş ya da su gibi cansız maddelerden kendiliğinden oluştuklarını iddia etmeleridir. Bu batıl teorilerine göre ilk canlılar suda ve birdenbire, kendiliğinden ortaya çıkmış, bazı hayvanlar zaman içinde suyu terk etmiş ve karaya uyum sağlamışlardır.

Milet Okulu'nda öncelikli olarak üzerinde durulması gereken düşünür, Thales'tir. Thales bir sahil kentinde yaşamış, çok uzun süre Mısır'da bulunmuş ve Nil'in insan yaşamı üzerindeki hayati öneminden çok etkilenmiştir.[21] Bu nedenle de canlıların sudan kendiliklerinden oluşabildikleri düşüncesine kapılmıştır. Thales bu sonuca sadece basit

mantık yürütmeler ve çıkarımlar sonucunda ulaşmıştır. Herhangi bir deney veya bilimsel bir gözlem yapmamıştır. Yani herhangi bir bilimsel dayanağı yoktur. Daha sonra gelen Milet'li felsefeciler de kuramlarını aynı mantıklar üzerine kurmuşlardır.

Thales'den sonra karşımıza çıkan bir diğer düşünür, onun bir öğrencisi olan Anaksimenderes'dir. Onun batı düşünce hayatına soktuğu iki büyük maddeci anlayış vardır. Bunlardan birincisi **evrenin sonsuzdan gelip, sonsuza gittiği**, ikincisi ise Thales döneminde yavaş yavaş şekillenmeye başlayan **canlıların birbirlerinden evrimleştikleri** fikridir. Hatta "Doğa" ismini taşıyan klasik şiiri, evrim teorisinin anlatıldığı ilk yazılı eserdir. Anaksimenderes bu şiirinde hayvanların, güneş ışığıyla buharlaşan bir balçıktan meydana geldiğini yazmıştır. İlk hayvanların dikenli ve pullu kabuklara sahip olduğunu ve denizlerde yaşadığını düşünmüştür. Bu balığa benzeyen yaratıklar daha sonra değişim geçirmiş, karaya geçmiş, pullu kabuklarını dökmüş ve insana dönüşmüştür.[22] Anaksimenderes'in evrim teorisine nasıl bir temel oluşturduğu ise felsefe kitaplarında şu şekilde tarif edilir:

… Başlangıçta tüm yaratıklar, suda yaşayan varlıklardı. Sonradan suların çekilmesi, kara parçalarının oluşması ile **bu sularda yaşayan yaratıklar karada yaşayan canlılar biçiminde değişim geçirdi.** Bu teori, evrim teorisinin ilki ya da başlangıcı sayılabilir.[23]

Anaksimendres'inkine çok benzer açıklamalara başka bir kaynakta daha rastlarız: Charles Darwin'in **"*Türlerin Kökeni*"** isimli kitabı. Darwin'in bilimsellik iddiasıyla ortaya attığı evrim teorisi ile Eski Yunan'ın pagan kültürü içinde yaşamış olan Miletli felsefecilerin anlatımları arasında hiçbir temel farklılık bulunmamaktadır.

Darwin'in teorisinin en önemli unsuru olan "doğal seleksiyon" kavramı da yine Eski Yunan kökenlidir. Doğal seleksiyonun türler arasında bir yaşam savaşı olduğu teziyle ilk karşılaştığımız kişi Yunan felsefeci **Heraklit**'dir. Heraklit'e göre canlılar arasında süregelen bir çatışma vardır. Bu bir anlamda, Darwin'in yaklaşık 2500 yıl sonra oluşturduğu doğal seleksiyon kuramının kökenidir.

Thales ve Anaksimederes'den daha sonraları yaşamış olan **Empedokles** (İÖ. 495-435) ise su, hava, ateş ve toprağın değişik oranlarda ve tesadüfler sonucu birleşerek, yeryüzünde var olan herşeyi meydana getirdiklerini söylemiştir. Evrim teorisinin felsefi kökenlerini sorgulayan *Philosophical Origins of Evolution* isimli kitabın yazarı olan David Skjaerlund, Empedokles'in ilginç bir düşüncesini dile getirir. Bu yazarın bildirdiğine göre Empedokles, "İnsanın evvelki bitki yaşamından gelişmiş olduğunu ve bu sürecin gerçekleşmesinde tek sorumlu etkenin **tesadüf**

olduğunu" söylemektedir.[24] Eski dinlerde dikkat çekilen bu **"tesadüf"** kavramı Darwinizm dininin en temel inancını, hatta en önemli putunu, oluşturmaktadır. Tüm canlıları var eden, onların geleceklerini planlayan bu şuurlu putla ilgili ayrıntıları kitabın ilerleyen bölümlerinde inceleyeceğiz.

Evrim teorisine ve bu teoriyi kendine temel alan maddeci felsefelere önemli bir katkı da bir başka Yunanlı düşünürden, **Demokritos**'dan gelmiştir. Demokritos'a göre evren atom denen küçük parçalardan oluşmuştur ve maddenin dışında hiçbir varlık yoktur. Ona göre atomlar başlangıçtan bu yana vardırlar, ne var olmuşlardır, ne de yok olacaklardır. Maddenin ezelden geldiğini ve ebediyete gideceğini savunan Demokritos her türlü manevi inancı reddeder ve ahlak dahil her türlü manevi değerin de atomlara indirgenebileceğini savunur. Bu düşünceleriyle gerçek anlamda **ilk materyalist felsefeci** olarak tanımlanan Demokritos, evrende hiçbir amaç olmadığını, herşeyin kör bir zorunluluk içinde hareket ettiğini iddia etmektedir ve ona göre herşey kendi kendine oluşmuştur. Bu saydıklarımız bize yine günümüz evrimcilerinin sahte ilahlarını, yani şuursuz atomlarını hatırlatmaktadır.

Evreni, dünyayı, nefes aldığımız havayı, yediklerimizi, içtiklerimizi, bedenimizi, kısacası gözümüzle algıladığımız her ayrıntıyı oluşturan bu şuursuz atomlar, daha önce de belirttiğimiz gibi Darwinist teoride çok önemli bir yer tutarlar. Bilindiği gibi tüm canlılar karbon, hidrojen, oksijen, kalsiyum, magnezyum, demir gibi elementlerin atomlarından oluşmaktadır. Dolayısıyla insan da bu atomlardan meydana gelmektedir. Darwinizm ise bu atomların şuursuz tesadüfler sonucu biraraya geldiklerini iddia eder. Bu saçma iddiaya göre sebebi belli olmayan bir gücün etkisiyle çeşitli atomlar oluşmuş, daha sonra bu atomlar tesadüfen biraraya gelerek yıldızları, gezegenleri yani tüm gökcisimlerini meydana getirmişlerdir. Daha sonra yine aynı atomların tesadüfi şekilde biraraya gelmesi ile son derece kompleks yapıda canlı bir hücre oluşmuş, sonra da atomlardan oluşan bu canlı hücre sözde bir evrim süreci geçirerek son derece olağanüstü sistemlere sahip canlıları ve en son aşamada da son derece şuurlu olan insanı meydana getirmiştir. Bu sapkın inanca göre tamamıyla tesadüfler sonucu olan insan, yine tesadüfler sonucu oluşan aletlerle, örneğin bir elektron mikroskobuyla kendisini oluşturan atomları keşfetmiştir. İşte Darwinizm'in bilimsel bir tez olarak öne sürdüğü tam olarak budur.

Bu durumda evrim teorisi, açıkça her bir atomu, sözde yaratma gücüne sahip birer "ilah" olarak kabul etmektedir. Akıl ve bilinç sahibi insanı oluşturan atomların kendilerine ait bir şuurları ve iradeleri yoktur.

Ama evrimciler her nasılsa bu cansız atomların biraraya gelip, örneğin bir insanı meydana getirdiklerini, sonra da bu "atomlar topluluğu"nun okumaya, üniversite bitirmeye karar verdiğini iddia etmektedirler. Oysa tüm deneyim ve gözlemlerimiz, bilinçli bir düzenleme olmadıkça maddenin asla kendi kendini organize edemeyeceğini, aksine bozulmaya ve düzensizliğe doğru gideceğini göstermektedir. Bu nedenle de, evrende var olan hiçbir şeyin bir rastlantı sonucu oluşmadığı, üstün bir şuur ve iradenin varlığıyla hayat bulduğu açık bir gerçektir. Gerek insanın gerekse doğanın her ayrıntısında çok büyük bir aklın ve ilmin ispatı görülmektedir. İşte bu ilmin ve aklın sahibi, göklerin ve yerin Rabbi olan Allah'tır.

Üstte saydığımız felsefecilerin yanı sıra Darwinizm dinine asıl önemli katkı, Yunan felsefeci Aristo'dan gelmiştir. Aristo'ya göre türler basitten karmaşığa doğru giden bir hiyerarşiye sahiptir ve tıpkı bir merdivenin basamakları gibi doğrusal bir çizgi üzerinde sıralanmaktadır. Aristo bu tezine ***Scala Naturae*** adını verir. İşte Aristo'nun bu fikri 18. yüzyıla kadar batı düşünce hayatını çok derinden etkileyecek ve daha sonra da "Evrim Teorisi"ne dönüşecek olan **Büyük Varoluş Zinciri** –*Scala Naturae*- inancının da kökenidir.

Eski Pagan Kültürlerden Günümüze Uzanan Batıl Bir İnanç: Büyük Varoluş Zinciri

Darwinizm dininin temelini oluşturan tüm canlıların cansız maddelerden evrimleşerek geliştiği inancı ile, ilk olarak **"Büyük Varoluş Zinciri"** (Great Chain of Being) adı altında Yunanlı felsefeci Aristo'nun anlatımlarında karşılaşırız. Büyük Varoluş Zinciri evrimsel bir inanıştır ve Allah'ın varlığını inkar eden felsefeciler tarafından çok rağbet görmüştür.

Yunan kökenli, ilk canlının sudan ortaya çıktığı şeklindeki inanış, zaman içinde kendi kendine üreme kavramına, oradan da Büyük Varoluş Zinciri inancına dönüşmüştür. 2000 yıl boyunca kabul gören Scala Naturae'ye göre canlılar kendiliğinden oluşmuştur ve herşey minerallerden organik maddeye, canlılardan, hayvanlara, oradan bitkilere ve insanlara, buradan da sözde "tanrılara" evrimleşmiştir. Yeni organlar da bu akıl dışı inanca göre doğanın ihtiyacına göre kendiliğinden oluşmaktadır. (Allah'ı tenzih ederiz.)

Hiçbir bilimsel dayanağı olmayan, aksine tüm bilimsel gerçeklerle çelişen, sadece soyut mantık yürütmeye dayanan bu inanışın bu kadar uzun bir dönem kabul görmesinin nedeni ise bilimsel değil, daha ziyade ideolojiktir. Önceki bölümlerde ifade ettiğimiz Allah'ın varlığını inkara dayalı bağnaz yaklaşım, bu batıl inancın ayakta kalmasını sağlamıştır. Bu

nedenle de söz konusu inanış sürekli isim değiştirmiş, eklemeler yapılmış ve son olarak da "evrim teorisi" adıyla öne sürülmüştür.

Büyük Varoluş Zinciri ilk başlarda tamamen felsefi bir görüş olarak ortaya atılmıştır ve herhangi bir bilimsellik iddiasında da bulunmamıştır. Ancak canlıların oluşumuna Yaratılış gerçeği dışında sözde bir cevap bulmaya çalışanlar için Büyük Varoluş Zinciri adeta bir can simidi olmuştur ve bu amaçla da bilimsel bir havaya sokulmuştur. Herhangi bir mantıksal süreç izlemeyen, sadece canlıların büyüklüklerine göre oluşturulan bu zincire göre tüm organizmalar açısından doğrusal bir süreklilik söz konusudur. Yani sürekli bir ilerleme ve gelişme vardır. Ancak ortaya atılan bu ilerleme iddiasında tek dayanak amatör ve yüzeysel gözlemlerdir. Ortada ne bir deney ne de herhangi bir bulgu vardır. Bu safsataya göre küçük canlılar aşama aşama büyük canlılara dönüşmektedir. Örneğin bir böcek zaman içinde kendisinden daha büyük başka bir canlıya, bir köpek ise at ya da zebra gibi bir canlıya dönüşmektedir. Bu saçma inanışa göre zincir içinde her canlının bir yeri vardır. Örneğin taş, metal, su ve havadan canlılara, canlılardan hayvanlara, hayvanlardan insanlara geçiş sırasında herhangi bir kopukluk söz konusu değildir.

Ancak şunu önemle tekrarlamalıyız ki; bu sıralama yapılırken bunun bilimsel açıdan olabilirliği hiç hesaba katılmamıştır. Canlıların fiziksel özellikleri, cansız maddeden canlıya geçişin nasıl olduğu, su canlılarının karaya nasıl uyum sağlayabilecekleri hiç düşünülmemiştir. Günümüzde evrim teorisinin de en büyük açmazlarından birini oluşturan ve türler arasındaki geçişleri göstermesi gereken ara formlar, bu zincir içinde kesinlikle dile getirilmemiştir. Buna göre cansız bir madde bir anda, tesadüfen bir canlıya dönüşmekte, bir deniz hayvanı aniden, hiçbir sebep yokken bir kara canlısı olmaktadır. Bu canlıların birbirlerine nasıl dönüştüğü ise büyük bir muammadır. Çünkü bu zincir bilimsel bir gözlemden ziyade, soyut ve yüzeysel bir mantık yürütmedir; yani ilkçağ felsefecilerinin masabaşında oturup hiçbir bilimsel araştırma yapmadan ortaya attıkları bir masaldan ibarettir.

Ancak tüm bu mantıksızlığa rağmen Aristo, bu doğrusal merdivenin en üstüne insanlardan evrimleşen sapkın bir Tanrı anlayışını koymuştur, ve herşeyi yoktan var eden Allah'ın varlığını reddetmiştir. Aristo bu sapkın çıkarımıyla maddeci Yunan felsefecilere çok büyük bir etkide bulunmuştur. *Scala Naturae*'nin batı düşünce dünyasına girmesi ise Hümanizm akımı ve Rönesans'la birlikte oldu. 15. yüzyılın başlarında eski Yunanca ve Latince eserlerin Avrupa'ya kaçırılması ile birlikte, Yunanlı maddeci ve pagan felsefelere sözde temel teşkil eden bu metinler de Batı felsefe ve düşünce

dünyasına girdi. Bu metinlerde ilk dikkati çeken şey Allah'ın varlığını inkar eden, maddeci bir anlayışın hakim olmasıydı. Bu inkarcı düşünceye göre, insan kendini ve içinde bulunduğu dünyayı denetleme gücüne sahipti ve ölümden sonra bir başka yaşam olduğu inkar ediliyordu. İşte Büyük Varoluş Zinciri de bu inkarcı inancın temelini oluşturuyordu. Bu sapkın teoriye göre, insanlar tesadüfler sonucu ve evrimsel bir süreç sonucunda oluşmuşlardı ve bir madde yığını olmaktan başka bir özellikleri bulunmamaktaydı. Yine aynı batıl teoriye göre, ahlaki değerlerin, insani duyguların hiçbir önemi yoktu ve insan sadece yaşadığı günün tadını çıkarmalıydı, kendini hiçkimseye karşı sorumlu hissetmemeliydi. Bunun yanısıra Aristo'nun *Scala Naturae*'sindeki Tanrı anlayışı da zaman içinde yok olmuş, Hümanizm akımıyla birlikte en üstün varlık mertebesine insan konmuştu. (Allah'ı tenzih ederiz.)

İşte günümüzdeki materyalist ve ateist felsefelerin temelini oluşturan evrim teorisiyle, eski pagan maddeci felsefelerin hayat kaynağını oluşturan Scala Naturae arasında bu derece önemli bir paralellik söz konusudur. Bugün materyalizm evrim teorisiyle hayat bulurken, geçmişteki maddeci anlayış Büyük Varoluş Zincirini kendine sözde temel dayanak almaktaydı.

Büyük Varoluş Zinciri Rönesans'tan 18. yüzyıla kadar olan dönemde oldukça popülerdi ve dönemin maddeci bilim adamları üzerinde çok derin izler bırakmıştı. Özellikle de Darwinizm dininin kurucusu olan Charles Darwin üzerinde çok fazla etkisi olan **Benoit de Maillet, Pierre de Maupertuis, Comte de Buffon** ve **Jean Baptiste Lamarck** gibi Fransız bilim adamları Yunanlılardan gelen Büyük Varoluş Zinciri anlayışını sahiplenmişlerdi. Bu kişiler kendi bilimsel araştırmalarını da bu evrimci anlayış üzerine kuruyorlardı. Bu bilim adamlarının en önemli özellikleri, Allah'ın farklı canlı türlerini ayrı ayrı yaratmadığını, doğa şartlarına göre kendi kendilerine değişim geçirip evrimleşerek ortaya çıktıklarını savunmaları, yani Darwin'inkine benzer bir evrim modeli oluşturmalarıydı. (Allah'ı tenzih ederiz.) Bu nedenle de modern evrimciliğin Darwin'in İngilteresi'nden ziyade Fransa'da doğduğunu söyleyebiliriz.

Söz konusu Fransız evrimcilerden Comte de Buffon 18. yüzyılın en tanınan bilim adamlarından biriydi. 50 yıldan fazla bir süre Paris'teki kraliyete ait Botanik bahçelerinin müdürlüğünü yürüttü. Darwin, teorisinin pek çok yönünü Buffon'un eserlerine dayandırmıştı. Buffon'un 44 ciltlik kapsamlı çalışması *Histoire Naturelle*'de Darwin'in kullanacağı öğretilerin çoğuna rastlamak mümkündü.

Büyük Varoluş Zinciri ise gerek Buffon'un gerekse Lamarck'ın evrimci sistemleri için başlangıç noktası teşkil etmişti. Amerikalı bilim tarihçisi D. R. Olroyd, bu ilişkiyi şöyle tanımlamaktadır:

Histoire Naturelle'in ilk cildinde Buffon kendisini **"Büyük Varoluş Zinciri" doktrininin yorumlayıcısı olarak açıklamaktadır… Lamarck ise eski Büyük Varoluş Zinciri doktrininin yeni bir versiyonunu savunuyordu…** Fakat bu zincir katı, durağan bir yapı gibi kabul edilmiyordu. Ortamın ihtiyaçlarını karşılamak için mücadeleleriyle ve "kazanılmış özelliklerin sonraki nesle aktarılması" prensibinin yardımıyla organizmalar zincirin yukarılarına doğru yavaşça hareket edebiliyorlardı. Başka bir deyişle mikroptan insana doğru… Ayrıca zincirin en altında, *spontane jenerasyon* (ani oluşum) yoluyla inorganik (cansız) maddeden ortaya çıkan yeni yaratıklar sürekli olarak beliriyordu. Zincirin yukarısına doğru sürekli olarak kompleksleşen bir süreç işliyordu…[25]

Görüldüğü gibi bugün "evrim teorisi" dediğimiz kavram, gerçekte eski bir Yunan efsanesi olan Büyük Varoluş Zincirinin günümüze taşınmasıyla doğmuştu. Darwin'den önce de birçok evrimci vardı ve onların evrimci fikirleri ve sözde delillerinin çoğunun orijinali Büyük Varoluş Zinciri'nde zaten yer alıyordu. Buffon ve Lamarck'la birlikte Büyük Varoluş Zinciri yeni bir kılıfla bilim dünyasına sunuldu, oradan da Darwin'e etki etti.

Gerçekten de Darwin bu kavramdan oldukça etkilenmiş, hatta teorisini bu ana mantık üzerine kurmuştu. Loren Eiseley, *Darwin's Century* isimli kitabında Darwin'in, *Türlerin Kökeni* isimli kitabının pek çok bölümünde 18. yüzyılın bu varoluş merdiveninden mantıklar kullandığını, özellikle de **organik maddelerin zorunlu olarak mükemmelliğe doğru ilerledikleri** fikrinin buradan doğduğunu vurguluyordu.[26]

Dolayısıyla Darwin yeni ve bilimsel bir teori ortaya atmamıştı. Darwin'in yaptığı, kökleri eski Sümer'deki putperest efsanelere dayanan ve asıl eski Yunan'ın pagan inançları içinde gelişen bir batıl inancı, çağdaş bilimsel terimleri kullanarak ve çarpıtılmış bir kaç gözlemle destekleyerek yeniden ifade etmekten başka bir şey değildi. Bu batıl inanç, önce 17. ve 18. yüzyılda yaşamış pek çok bilim adamı tarafından yeni eklemelerle zenginleştirildi, sonra da Darwin'in *Türlerin Kökeni* isimli kitabında "bilimsel" bir görüntü kazanarak bilim tarihinin en büyük yanılgısı olarak ortaya çıktı.

Günümüzdeki evrimciler de, hala kendilerini "Tabiat Ana" dedikleri hayali bir "doğa tanrısı"nın yarattığına körü körüne inanmaktadırlar. (Allah'ı tenzih ederiz.) Yani Eski Sümer'de veya Eski Yunan'da yaşayan ve kendi kafalarında oluşturdukları hayali ilahlara tapınan paganlarla aynı anlayışsızlık, akılsızlık ve cehalet içindedirler. Nitekim kitabın başından beri ifade ettiğimiz tüm bu batıl inançların ne kadar akıl dışı olduğunu anlamak için insanın aklını kullanarak çevresine bir göz gezdirmesi dahi

yeterlidir. Göz gezdirdiği zaman her ayrıntıda bir güzellikle, üstün bir sanatla ve yaratılışla karşılaşacaktır. Ve bu üstün yaratılışın kör tesadüflerle, hayali ve uydurma varoluş zincirleriyle, hiçbir şeye güç yetirmeyen putlarla, ilkel çorbayla ya da şimşeklerle oluşamayacağını anlamak için de yine akıl ve sağduyu yeterlidir. Buna rağmen Allah'a iman etmeyen insanların sahip olduğu inkarcı zihniyet, Kuran'da şu şekilde tarif edilmektedir:

Onlar: "Bizi büyülemek için mucize (ayet) olarak her ne getirirsen getir, yine de biz sana inanacak değiliz" dediler. (Araf Suresi, 132)

Gerçek şu ki, Biz onlara melekler indirseydik, onlarla ölüler konuşsaydı ve herşeyi karşılarına toplasaydık, -Allah'ın dilediği dışında- yine onlar inanmayacaklardı. Ancak onların çoğu cahillik ediyorlar. (Enam Suresi, 111)

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, Mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Allah'ın varlığını inkarda direten insanlar, ayetler de bildirildiği gibi apaçık bir cahillik içindedirler. Bu mantıktaki insanlar her türlü batıl inancı, her türlü saçma teoriyi kabul ederler ama hak olan gerçekleri kabul etme konusunda direnirler. Bilimsel ve mantıksal gerçeklere değil, nefislerinin kendilerini sürüklediği hayali senaryolara inanmayı tercih ederler. Nitekim ilkçağlardan günümüze kadar varlığını sürdüren evrim inancı da bu inkarcı zihniyetin bir sonucudur. Ancak şunu da hatırlatmalıyız ki bu zihniyet her zaman var olacaktır; bu, Allah'ın bir kanunudur. Allah Kuran'da bu insanların varlığını şöyle haber vermiştir:

Andolsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi yarattık (hazırladık). Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

3. BÖLÜM

DARWINİZM DİNİNİ YAKINDAN TANIYALIM

"... Sık sık üzerime soğuk bir ürperti geliyor ve kendi kendime bütün hayatımı bir fanteziye adayıp adamadığımı soruyorum."
(Charles Darwin)

Francis Darwin, *The Life and Letters of Charles Darwin*, Cilt. II, New York:D. Appleton and Company, 1888, s. 25

Bir insanın Darwinizm dinini tanıması için ilk önce o güne kadar edindiği bazı önyargıları ve önkabulleri terk etmesi gerekir. Çünkü o güne kadar öğrendikleri, büyük olasılıkla bu dinin gerçek yönlerini ve hedeflerini ortaya koymamakta, sadece insanları etki altına almayı hedefleyen telkinlerin izlerini taşımaktadır. Bugüne kadar insanlara yoğun olarak verilen bu telkine göre Darwinizm, dünyanın "en saygın" bilim adamlarından biri olan Charles Darwin'in ortaya koyduğu ve bilimsel olarak kanıtlanmış bir gerçektir. Oysa bu telkin tamamen bir safsatadan ibarettir. Çünkü bilim, Evrim Yanılgısı bölümünde de özetle göreceğiniz gibi Darwinizm'in tüm temel iddialarını birer birer geçersiz kılmıştır. (Evrim teorisinin bilim karşısındaki çöküşünün detaylarını görmek için **Evrim Aldatmacası ve Hayatın Gerçek Kökeni** isimli kitaplarımıza başvurabilirsiniz.) Evrim teorisi, hiçbir bilimsel temeli kalmadığı için de, sadece propaganda yöntemlerine dayanmaktadır. Bu propaganda ile, gerçekte eski pagan kültürlerden gelen batıl bir inanış olan evrim düşüncesi, çağımız insanına bilimsel bir gerçek gibi empoze edilmektedir.

Bu nedenle de Darwinizm'i her yönüyle tanımak için öncelikle bu propagandanın etkisinden kurtulup gerçekleri olduğu gibi görebilmek gerekir.

Darwinizm Dininin Kurucusu: Charles Darwin

Günümüzde evrim teorisi dendiğinde insanların aklına ilk olarak Charles Darwin gelmektedir. Çünkü her ne kadar canlıların evrimleştiği inancı pek çok eski pagan dinin temelinde olsa bile, evrim kuramını bugünkü haline getiren kişi Darwin'dir. İnsanların Darwinizm dinini tanırken sıyrılmaları gereken önyargılardan en önemlisi de hiç şüphesiz Charles

Darwin hakkında 150 yıldır oluşturulan asılsız propagandadır. Çünkü Darwin insanlara yıllardır üstün zekalı, son derece başarılı ve efsanevi bir bilim adamı, objektif bir araştırmacı olarak tanıtılmaktadır. Hatta evrimci çevrelerce **"en büyük bilim adamı", "yüzyılın dehası"**... gibi sıfatlarla anılması da bu köklü propagandanın bir türevidir. Oysa Darwin'in hayatı ve görüşleri gözönünde bulundurulduğunda, gerçeğin hiç de bu şekilde olmadığı açıkça görülecektir.

Önceki bölümlerde de vurguladığımız gibi Darwinizm dininin kökenleri Darwin'den çok daha eskilere dayanmaktadır. Darwin ise, kökü eski uygarlıklara dayanan, 17. ve 18. yüzyılda farklı bilim adamları tarafından revize edilen evrim anlayışını yeni bir teoriymiş gibi bilim dünyasına sokmuştur. Bu dinin genel öğretilerinin "tebliğ"ini de ilk olarak kendisi yapmış; yakın çevresine, önemli bilim adamlarına gerek konuşmalarında, gerek yazdığı kitaplarda ve kişisel mektuplarında ayrıntılı bir şekilde anlatmıştır. Onun tamamlayamadığı, eksik bıraktığı yerleri de taraftarları ve ondan sonraki takipçileri şekillendirip, anlatmaya devam etmişlerdir.

Darwin herkesin düşündüğü gibi ne değerli bir araştırmacı, ne önemli bir bilim adamı, ne de doğanın sırlarını çözen "türlerin efendisi"dir. Pagan evrim dininin kurucusu olan Darwin sadece, protestan bir eğitim almış, tıp eğitimini ise tamamlayamamış, nedeni belli olmayan pek çok hastalıkla boğuşan, konuşmaktan ve tartışmaktan çekinen, kafası çelişkilerle dolu, düzgün mantıklar kurmakta zorlanan, insanlardan kaçan, çalkantılı bir ruh dünyasına sahip amatör bir araştırmacıdır. Yaratılışı inkar etmesine rağmen vicdanının sesini uzun süre bastıramamış, ancak küçük kızının ölümünden sonra duygusal bir tepki göstererek Allah'a ve dine karşı isyankar bir ruh haline girmiş, ortaya attığı ve sonradan "ateizmin temeli" sayılacak teorisini bu sağlıksız ruh hali içinde geliştirmiştir.

Darwin'in adeta kutsal bir kitap gibi değer gören *Türlerin Kökeni* isimli kitabı da çok sayıda açmaz ve çelişkiyle dolu, birbirinden kopuk bilgilerin sıralandığı, sadece varsayımlara ve tahminlere dayanan bir mantık kurgulamasından öteye gidememektedir. Darwin dahi kendi kitabını bilimsel bir çalışmadan ziyade **"uzun bir argüman"** olarak tanımlamaktadır. (Bu uzun argüman, sonraki on yıllarda ortaya çıkan bilimsel gelişmeler tarafından da çürütülmüştür.)

Bunun yanında Darwin gerek kitaplarında gerekse arkadaşlarıyla yaptığı yazışmalarında teorisinin zayıflıklarını, tutarsızlıklarını, çelişkilerini ve açmazlarını itiraf etmiş, teorisi hakkında çok ciddi şüpheleri olduğunu, hatta bunları düşünmekten **"intihar edecek seviyeye geldiği"**ni bir arkadaşına yazdığı mektubunda itiraf etmiştir:

Bana kitabımı soruyorsun ve sana söyleyebileceğim tek şey **intihar etmeye hazır olduğum**; kitabın çok makul bir şekilde kaleme alındığını düşünüyordum, fakat şimdi tekrar yazılması gerektiğini anladım.[27]

Hatta bir başka mektubunda içinde bulunduğu durumu **"Görüşlerimin, sayısız miktarda zorluklarla dolu olduğunu** göremeyecek kadar kör olduğumu sanma..."[28] şeklinde açıklamaktadır. Özellikle de arkadaşı Charles Lyell'a yazdığı mektuplarında teorisinden duyduğu kuşkularını çok açık bir şekilde dile getirmektedir:

Çeşitli konularla ilgilenen pek çok insanın yıllardır bir illüzyon içinde olduğunu düşünerek oldukça seviniyorum. Sık sık üzerime soğuk bir ürperti geliyor ve kendi kendime **bütün hayatımı bir fanteziye adayıp adamadığımı soruyorum...** [29]

Ayrıca Darwin, ortaya attığı teorinin yanlışlığını ve temelsizliğini de fark etmiş ve şöyle yazmıştır:

Okur yapıtımın (Türlerin Kökeni) bu bölümüne varmadan önce bir yığın güçlükle karşılaşmış olacaktır. **Bunların bazıları bugüne dek üzerlerinde belirli bir ölçüde duraksamadan düşünemediğim kadar çetindir**.[30]

Yakın dostu Asa Gray'a yazdığı bir mektupta ise **"Oldukça iyi biliyorum ki spekülasyonlarım meşru bilimin sınırlarının oldukça ilerisine uzanmıştır"** diyerek teorisini bilim dışı bir spekülasyon olarak değerlendirmiştir.

Charles Darwin'in içinde bulunduğu çelişkili ruh hali ve sağlıksız mantık yapısı sonraki bazı bilim adamlarının da dikkatini çekmiştir. Çünkü tüm dünyaya mutlak bir gerçek olarak sunulan bir teorinin kurucusunun kafasının çelişkiler ve derin kuşkularla dolu olması, teorinin üzerine kurulduğu temeller hakkında da çok ciddi şüpheler doğurmaktadır. Amerikalı fizikçi Lipson, Darwin'in bu korkuları hakkında şu yorumu yapar:

Türlerin Kökeni'ni ilk okuduğumda Darwin'in genelde sunulan tablonun aksine, **kendisinden pek de emin olmadığını** fark etmiştim. "Teorinin Zorlukları" başlıklı bölüm, örneğin, **çok belirgin bir güvensizlik** yansıtmaktadır. **Bir fizikçi olarak, gözün nasıl ortaya çıkmış olabileceği yönündeki yorumları karşısında şaşkınlığa düştüm.[31]**

Peki Darwin kendi deyimiyle "bu fantezi"ye ne zaman gönül vermişti? Darwin çocukluk döneminde uzun bir din eğitimi almıştı. Bu nedenle de eski uygarlıkların inanışları, öğretileri ve dinler tarihi konusunda bilgi sahibiydi. Ama öte yandan, içinde yaşadığı yüzyıldaki pozitivist ve materyalist düşüncelerden de çokça etkilenmişti. Özellikle de dedesi Erasmus Darwin'in din karşıtı düşünceleri Darwin üzerinde çok köklü etkiler oluşturmuştu.

Erasmus Darwin'in "Doğa Tapınağı"

Genç Charles Darwin'i din-dışı ve hatta din-karşıtı yapan en önemli etken, dedesi Erasmus Darwin'di. Genç Charles Darwin, dedesinin fikirlerini küçüklüğünden beridir dinler ve bunlardan şiddetle etkilenirdi.[32]

Erasmus Darwin, aslında "evrim" fikrini İngiltere'de ortaya atan ilk kişiydi. Fizikçi, psikolog ve şair sıfatlarını üzerinde taşıyordu ve oldukça etkili bir insandı. Ancak oldukça karanlık bir özel hayatı ve en az iki gayrımeşru çocuğu vardı.[33]

Erasmus Darwin'in en önemli özelliği ise, İngiltere'nin en önde gelen bir kaç "natüralist"inden biri olmasıydı. **Natüralizm**, evrenin varlığının özünün doğada olduğuna inanan, Allah'ın yaratışını kabul etmeyen ve bizzat doğayı yaratıcı sayan batıl bir düşünce akımıydı. Aslında fikri kökenlerini Eski Sümer ve Yunan efsanelerinde bulan natüralist felsefeyi en çok savunanların başında ise, **masonluk** örgütü geliyordu.

Bu gerçek, Katolik aleminin dini lideri Papa XIII. Leo'nun masonluğu hedef alan 1884 tarihli ünlü *Humanum Genus* adlı fermanında özellikle vurgulanıyordu. "Zamanımızda Masonluk isimli, çok yaygın ve kuvvetli bir örgüte sahip bir derneğin desteği ve yardımıyla, **karanlık kuvvetlere tapanlar olağanüstü bir gayret içinde birleşmiş durumdalar.** Bunlar artık niyetlerini gizleme ihtiyacı duymadan Allah'ın Yüksek Varlığı ile mücadele etmektedirler" diyen Papa, örgütün natüralizmle olan ilişkisini de şöyle açıklıyordu: "Masonların istekleri ve bütün çabaları aynı amaca yönelmektedir: ... Her türlü sosyal ve dini disiplini tamamen yıkmak ve yerine prensiplerini natüralizmden alan ve kendi fikirlerine göre şekillenmiş yeni kuralları oturtmak".[34]

İşte eski putperest dinlerden kaynak bulan ve Allah inancını ortadan kaldırmayı hedefleyen natüralizm felsefesinin ve bunu benimseyen mason örgütünün 18. yüzyıl İngilteresi'ndeki en büyük temsilcisi, Charles Darwin'in dedesi olan Erasmus Darwin'di.

Erasmus Darwin, İskoçya Edinburgh'daki ünlü Canongate Kilwining mason locasının üstadlarından biriydi.[35] Dahası, Fransa'daki Jakoben masonlarla ve din düşmanlığını bir numaralı görev haline getiren masonik İllüminati örgütüyle de bağlantısı vardı.[36] Erasmus, oğlu Robert Darwin'i de (Charles Darwin'in babası) kendisi gibi yetiştirmiş ve mason localarına üye yapmıştı.[37] Bu nedenle Charles Darwin, hem dede, hem de baba tarafından masonik bir miras devralacaktı.

Charles Darwin'in teorisinin ana hatları, gerçekte dedesi Erasmus Darwin tarafından belirlenmişti. Erasmus Darwin'in natüralist çalışmaları, Charles Darwin'e yol gösterecek nitelikteydi. Erasmus Darwin, kurduğu

sekiz dönümlük botanik bahçede yaptığı araştırmalarla Darwinizm'e temel teşkil edecek mantıkları geliştirmiş ve bunları *The Temple of Nature (Doğa Tapınağı) ve Zoonomia* adlı kitaplarında toplamıştı. Erasumus Darwin'in kitabına isim olarak kullandığı **"Doğa Tapınağı"** kavramı, gerçekte sahip olduğu natüralist inancın bir ifadesiydi: Doğanın yaratıcı bir güce sahip olduğuna inanan eski putperest inançların bir tekrarıydı bu.(Allah'ı tenzih ederiz.)

Öte yandan da 1784 yılında, bu fikirlerin yayılmasına öncülük edecek bir dernek kurmuştu: Philosophical Society. Nitekim gerçekten de Philosophical Society, on yıllar sonra Charles Darwin tarafından ortaya atılan kuramın en büyük ve ateşli destekçilerinden biri olacaktı.[38]

Kısacası, Charles Darwin'in eski putperest kültürlerden kalan bir efsane olan "evrim" fikrine inanmasının temelinde, bir mason ve natüralist olan dedesi Erasmus Darwin'in büyük rolü bulunuyordu. Charles Darwin, "Doğa Tapınağı" kitabının yazarı olan dedesi aracılığıyla, doğaya tapınmaya dayalı putperest inançları benimsemiş ve teorisini bu zihniyet üzerinde kurmuştu.

Darwin'in teorisinin çıkış yeri ise Galapagos Adaları oldu.

Galapagos Adalarında Hayat Karanlık Din

Okyanusun ortasında yemyeşil bir takımadayı ziyaret ettiğinizi düşünün. Ana karadan binlerce kilometre uzak olan bu küçük kara parçasında dünyanın hiçbir yerinde göremeyeceğiniz güzellikte, çeşitlilikte ve zenginlikte bitkiler ve hayvanlar var. Kuşların her biri ayrı renklere, görünümlere hatta farklı seslere sahipler. Daha önce dünyanın hiçbir yerinde rastlamadığınız çeşit çeşit canlılar yaşıyor. Böyle bir yerde bulunsaydınız ve bu muhteşem tabloyu seyretseydiniz, canlılara baktığınızda ne düşünürdünüz?

Muhtemelen renkler, canlılık, çeşitlilik karşısında büyük bir hayranlık duyar ve bu kadar çok canlının nasıl meydana geldiğini kendinize sorardınız. Ardından ulaştığınız sonuç, büyük bir okyanusun ortasında küçücük bir kara parçası üzerinde çok mükemmel yaratılış delilleri sergilendiği olurdu. Nitekim normal bir anlayışa ve bilgiye sahip olan her insan, biraz önce tarif edilen mekana gittiğinde ve bu canlılarla karşılaştığında, her birinin yaratılışında bir olağanüstülük olduğunu fark edebilir.

Oysa doğada gördüğü bu mucizevi çeşitlilik Darwin'i, pek çok insanın aksine, tüm varlıkların rastlantı eseri meydana geldiği sonucuna götürmüştür. O, tüm bunları yaratan Allah'ın sonsuz kudretini takdir edememiştir. Evrendeki sanattan etkilenmesi ve bir araştırmacı olarak bu gerçeği

hemen anlayabilmesi gerekirken, Darwin'de bu mantık tam tersine işlemiştir. Kuşkusuz bu, onun mantık bozukluğunu gözler önüne sermektedir.

İşte böyle bir mantık bozukluğuna sahip olan Darwin, beş yıl süren yolculuğu esnasında, çoğu batılının daha önce karşılaşmadığı canlılarla karşılaştı. Özellikle de Galapagos adalarında yeni türlerle yüzyüze geldi.

Galapagos adaları özellikle kuş ve sürüngen türlerinin ağırlıklı olarak bulunduğu, birçok canlı türünün yaşadığı bir bölgedir ve dolayısıyla buraya giden bir bilim adamının inceleyebileceği sayısız canlı türü bulunmaktadır. Darwin yolculuğu sırasında bu canlıların binlercesini toplayıp ispirtoda saklamasına rağmen, özellikle farklı ispinoz türlerine dikkat etmiş ve bu canlıların gagalarındaki yapısal farklılıkları inceledikten sonra, teorisini şekillendirmeye başlamıştır.

Gerçekte Darwin'in yaptığı şey, elindeki bir bulguyu abartarak, tamamen hayali spekülasyonlara malzeme yapmaktır. İspinozlar arasında, genetik havuzlarının izin verdiği ölçüde bir çeşitlenme (varyasyon) olduğu doğrudur. Ama bu durum, ispinozların bir başka kuş cinsinden evrimleştikleri veya bir başka cinse dönüşebilecekleri anlamına gelmez. Nitekim çağımızdaki evrimciler de, Darwin'in ispinoz gagaları gibi varyasyan örneklerinden yola çıkarak ortaya attığı iddiaların, bilimsel olmayan abartılı bir varsayım olduğunu kabul etmektedirler.[39]

Gerçekten de ispinozların gagalarının çeşitliliğini inceleyerek tüm canlı türlerinin kökenine; örneğin dev boyutlu balinaların, farklı görünümleriyle fillerin, muhteşem uçuş yeteneği ile sineklerin, kanatlarındaki olağanüstü simetri ile dikkat çeken kelebeklerin, denizaltında yaşayan birbirinden çok farklı balıkların, kabuklu deniz canlılarının, kuşların, sürüngenlerin ve en önemlisi de akıl ve şuur sahibi insanın nasıl var olduğuna yönelik bir çıkarım yapmak, akıl ve bilim yoluyla düşünen insanın benimsemeyeceği bir davranıştır.

Kaldı ki bir bilim adamının canlıları incelediğinde görmesi gereken tek konu varyasyon değildir. Aksine, canlılıktaki olağanüstü yaratılış çok daha temel ve önemli bir konu olarak bilim adamının karşısındadır. Örneğin gerçek bir bilim adamı, ispinoz kuşlarını incelediğinde ilk olarak bu canlıların nasıl olup da kusursuz bir uçma mekanizmasına sahip olduklarını düşünür. Kuş kanatlarını kusursuzca var edenin, onları mükemmel bir teknoloji ile inşa edenin kim olduğunu sorar. Tek bir kuş tüyündeki aerodinamik özelliği, uçmaya elverişli olarak hafif ve esnek yapıyı, tüyleri birbirine bağlayan milyarlarca küçük kancanın nasıl var olduğunu araştırır.

İşte açık bir şuurla, fikri saplantılardan uzak bir şekilde düşünen bir bilim adamı bu önemli soruların cevabını arar. Ve tüm bu araştırmalarının, düşüncelerinin sonucunda çok açık ve kesin olan bir gerçeği görür: **Bu**

kusursuz yaratılış delilleri, eşsiz güzellikler ve saymakla bitirilemeyecek kadar çok olan çeşitlilik, Allah'ın yaratmasının eserleridir.

Darwin'in ve onun yolunu izleyen evrimcilerin bu gerçeği gözardı etmelerinin nedeni ise, inandıkları materyalist felsefe ve bu felsefeye olan psikolojik bağlılıklarıdır. Bu durum, Darwin'de çok belirgin bir biçimde gözlemlenmektedir. Gözün yapısı ve tavuskuşu tüyleri hakkında yaptığı yorum, bu konuda açıklayıcı bir örnektir. Aklını kullanmayan, özgür bir vicdanla düşünen insan, tavuskuşunun tüylerindeki gözalıcı estetiğe hayran olur ve bu güzelliği yaratanı düşünür. Ancak bakın, Darwin tavuskuşunun tüyleri ile ilgili neler düşünmektedir:

Gözü düşünmek çoğu zaman beni teorimden soğuttu. Ama kendimi zamanla bu probleme alıştırdım. Şimdilerde ise doğadaki bazı belirgin yapılar beni çok fazla rahatsız ediyor. Örneğin **bir tavuskuşunun tüylerini görmek beni neredeyse hasta ediyor**.[40]

Kuşkusuz tek başına bu örnek bile Darwin'in bilime ve doğada karşılaştığı varlıklara karşı olan önyargılı bakış açısının bir göstergesidir. Anlaşılan Darwin, Galapagos adalarında karşılaştığı canlıların büyük bir bölümünden dolayı da adeta "hasta olmuş" ve onları "ispirtoda saklamakla" yetinmiş, ama onlarda gördüğü olağanüstü özellikler üzerinde düşünmek istememiştir.

Oysa bir insanın tüm evrende var olan yaratılış delillerini görebilmesi için Galapagos adalarına gitmesine de gerek yoktur. İnsan kendi bedeninden başını hafifçe kaldırıp baktığı gökyüzüne kadar her yerde Allah'ın varlığının, gücünün, aklının ve ilminin sayısız delilini görebilir.

Örneğin Darwin'i teorisinden soğutan göz bu sayısız delilden sadece biridir. Göz, tesadüfler sonucunda oluşamayacak kadar kompleks ve kusursuz bir yapıya sahiptir. 40 ayrı organelden oluşan gözün önemli bir yönü, **"indirgenemez komplekslik"** olarak adlandırılan bir özelliğe sahip olmasıdır. Bunun anlamı şudur; gözün işlev görebilmesi için bu 40 organelin her birinin aynı anda birarada olması gerekir. Bunların biri olmasa göz hiçbir işe yaramaz. Bu 40 ayrı parçanın her biri de kendi içlerinde kompleks yapılara sahiptir. Örneğin gözün arka kısmındaki retina tabakası 11 ayrı katmandan oluşur. Bu katmanlardan biri kan damarı ağıdır. Vücudun en yoğun damar ağını oluşturan bu tabaka ışığı yorumlayan retina hücrelerinin oksijen ihtiyacını karşılar. Diğer tabakaların her birinin ise ayrı görevleri vardır. Hiçbir evrimci bu denli kompleks bir organın nasıl oluştuğu sorusuna makul cevap verememektedir. Çünkü göz, Allah'ın kusursuz yaratışının delillerinden biridir. Kuran'da bildirildiği gibi;

O Allah ki, yaratandır, (en güzel biçimde) kusursuzca varedendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakimdir. (Haşr Suresi, 24)

Darwin'e körü körüne inananların ve onu "türlerin efendisi" ilan edenlerin, hayatlarını Darwinizm'i savunmaya adayanların, onun buraya kadar anlattığımız yönlerini de mutlaka gözönünde bulundurmaları gerekmektedir. Bu insanlar şunu görmelidirler: Darwin'in teorisi; dedesinden öğrendiği "Doğa Tapınağı" masallarının etkisine, amatör biyoloji bilgisi yüzünden vardığı hatalı çıkarımlara, bu hatalı çıkarımlara dayandırılan spekülasyonlara, yaratılış gerçeğini reddetmeye dayalı koyu bir önyargıya ve 19. yüzyılın ateizmi bilim zanneden yüzeysel kültürüne dayanmaktadır. Eski putperest kültürlerden devşirilen bu senaryo, Aristo'nun ilkçağlarda öne sürdüğü batıl bir inanış olan Scala Naturae'nin yerini almıştır.

Bu batıl dinin hala ısrarla savunulmasının tek gerçek nedeni ise, gerçek dinin temeline, yani Allah inancına karşı bir propaganda malzemesi olarak görülmesidir. Evrim teorisine getirdiği eleştirilerle ve yayınladığı kitaplarla akademik çevrelerde çok saygın bir yere sahip olan Chicago Üniversitesi profesörlerinden Philip E. Johnson, evrim teorisinin günümüzde batıl bir din olarak aldığı yeri açıklarken, **"...Darwinizm'in kabul edilmesi Allah'ın varlığının inkar edilmesi anlamına geliyordu** ve sonuç olarak Allah'ın vahyine dayalı dinin yerine evrimsel natüralizme dayalı yeni bir inanç oluşturuldu.." demektedir.[41] Johnson Darwinizm'in bu işlevini bir diğer kitabında ise şöyle açıklar:

Modern bilimin liderleri, kendilerini bir Yaratıcı'nın var olduğunu ve bu dünyadaki olaylarda rol oynadığını kabul edenlere karşı girişilen bir savaşın öncüleri olarak görmekteler... Darwinizm ise, bu savaşta **yeri doldurulamaz bir ideolojik** rol oynamaktadır. İşte bu nedenle, bugün bilim çevreleri, Darwinizm'i test etmeyi değil, ne olursa olsun korumayı kendilerine amaç edinmişlerdir. Bilimsel araştırmaların kuralları da, bu ideolojiyi doğrulayacak şekilde belirlenmektedir[42]

Philip E. Johnson'ın da ifade ettiği gibi o dönemden itibaren tüm maddeci felsefeler evrim teorisinde kendisine dayanak bulmuş ve dine karşı yürütülen tüm propaganda faaliyetleri Darwinizm'den güç bulmuştur. Bu nedenle de Darwinizm'in yaşatılması, dine düşman olan güçlerin en öncelikli hedeflerinin başında gelmektedir. Nitekim hangi ülkeye bakılırsa bakılsın, Darwinizm'in en önde gelen savunucularının aynı zamanda dine ve dindarlara düşman olan çevreler olduğu açıkça görülebilir.

Batıl Darwinizm Dininin Sahte Kitabı: "Türlerin Kökeni"

Türlerin Kökeni kitabı Darwinciler tarafından adeta bir kutsal kitap gibi korunur, bu kitaba sanki bir kutsal kitapmış gibi saygı duyulur. Oysa önceki sayfalarda da incelediğimiz gibi *Türlerin Kökeni* Darwin'in gözlemlerini, kuşkularını, çelişkilerini, karanlık ruh halini bir kurgu içinde sunduğu çok kalın bir çelişkiler yığınıdır. Kitap bilimsel bir çalışma değildir, bir mantık yürütme üzerine kuruludur. Hatta Charles Darwin dahi kitabının bilimselliği konusunda çok ciddi şüpheler içindedir. Bir önceki bölümde de ifade ettiğimiz gibi kafası son derece karmaşık olan Darwin, arkadaşı J. D. Hooker'a yazdığı mektubunda "*Türlerin Kökeni*'nin yayınlanmasının ardından o kadar çok şey yayınlandı ki, bu bilgileri değerlendirip bir bütün haline dönüştürme gücüne ve akıl yeteneğine sahip olduğumdan şüphe ediyorum"[43] demekte, ama onun tüm itiraflarına rağmen Darwinistler bu kitaba hala çok büyük önem vermektedirler.

Bu kitabın içeriği hakkında bir başka açıklayıcı bilgiyi Charles Darwin'in en yakın dostlarından olan A. Sedgwick'in yazdığı bir mektup vermektedir:

Bazı bölümlerine hayranlık duydum. Bazı bölümlerine ise karnım ağrıyana kadar güldüm. Okuduğum diğer bölümler bana büyük bir acı verdi. Çünkü bunların tamamen yanlış ve zarar verici olduklarını düşünüyorum... Çıkardığın sonuçların büyük bir bölümü, bazı tahminlere dayanıyor... Doğal seleksiyonu, seçici bir organ tarafından bilinçli olarak yapılmış birşey gibi yazmışsın.[44]

Kitap, pek çok mantık hatası, akıl dışı varsayımlar ve çözülemeyen saptamalar üzerine kurulu olmasına rağmen bugün bile hala genelde eleştirilmez, her zaman el üstünde tutulur. Bunun nedeni içerdiği bilgilerden ziyade, bu kitaba yüklenen görev ve anlamdır. *Türlerin Kökeni* materyalist ve ateist felsefelerin temel dayanağını oluşturduğu için bu inanca sahip insanlar tarafından çok özel bir yere konmaktadır. Çünkü *Türlerin Kökeni* dünya üzerinde, maddeci bir hayat anlayışı üzerine kurulu olan tüm ideolojiler, sapkın inanışlar, batıl dinler için çok büyük bir önem teşkil etmiş, adeta bir kurtarıcı olarak görülmüştür. Günümüzde birçok insan bu kitabı hiç okumamış olmasına rağmen, pek çok eğitim kurumu bu kitaba modern düşüncenin temel dayanağı olarak bakmaktadırlar. Jack Barzun *Türlerin Kökeni*'nin taşıdığı önemi şu şekilde tanımlamaktadır:

Şüphesiz hem doğal seleksiyona inananlar hem de inanmayanlar, Darwinizm'in bir ortodoksi gibi başarı elde ettiği ve çok sayıda bilimsel, felsefi ve sosyal hareketleri harekete geçirici bir eser olduğu konusunda

hemfikirdirler. Darwin bir kahin olmuştu, *Türlerin Kökeni* de evrimin dünyayı hareket ettirdiği sabit bir noktadaydı.[45]

Her ne kadar bilimsel gelişmeler *Türlerin Köken*i'nin, sıradan ve günümüz bilim dünyası için geçerli olmayan bir kitap olduğunu kanıtlamışsa da, Darwin ve kitabı aynı şekilde yüceltilmeye devam etmektedir. Oysa kitap incelendiğinde, gerçekte amatör bir doğabilimcinin hatalı çıkarımlarından ve spekülasyonlarından ibaret olduğu görülmektedir. Henry M. Morris *The Long War Against God* isimli kitabında *Türlerin Kökeni*'nin bilimden ne kadar uzak olduğunu şöyle anlatır:

Okuyucu **tüm kitapta (Türlerin Kökeni) evrime dair herhangi bilimsel bir delili boş yere arar... Hiçbir yerinde kanıt verilmemiştir.** Doğal seleksiyon ile türediği bilinen hiçbir yeni tür adı belirtilmemiş, hiçbir ara geçiş formu gösterilmemiş, hiçbir evrim mekanizması belgelenmemiştir. Aslında **tüm kitapta dikkati çeken kanıttan yoksunluktur.** Tamamen spekülasyon, özel mazeretler, o döneme ait varsayımlar. *Türlerin Köken*i'ndeki delil ya da argümanlardan hiçbiri diğer evrimciler tarafından bile modern eleştirel analizler altında savunulmamıştır. Böyle bir kitabın kendisinden sonraki insan yaşamı ve düşüncesi tarihinde bu kadar büyük bir etki oluşturmuş olmasına sadece şaşırılır. Burada gözle görünenden fazla bir şeyler olmalı![46]

Henry Morris'in de söylediği gibi *Türlerin Kökeni*'nin insanlık tarihi üzerinde yaptığı bu büyük etkinin altında çok daha farklı nedenler vardır. Çünkü bilimsel bir çalışmanın –doğru olsun ya da olmasın- bu derece büyük bir tutkuyla ve fanatizmle savunulduğu tüm bilim tarihi boyunca görülmemiştir. Daha önce de belirttiğimiz gibi, Newton'un, Einstein'ın bilim dünyasında çığır açan buluşlarının arkasında bu tip fanatik taraftarlar bulunmamaktadır. Çünkü burada karşımıza çıkan bir bilimsel kuram değil, insanlara birçok telkin yöntemi kullanılarak kabul ettirilmeye çalışılan bir batıl dindir. Darwin bu batıl dinin kurucusudur ve elinde evrimciler tarafından adeta kutsal sayılan kitabı vardır.

Darwinizm Dini Putperest Bir Dindir

İnsanların büyük bir bölümü Allah'ın vahyine dayalı hak dine inanırken, kimileri de kendilerinin ya da yaşadıkları toplumların ortaya çıkardıkları batıl dinlere inanır, totemlere tapar, güneşe dua eder, UFO'lardan yardım beklerler. (Allah'ı tenzih ederiz.) Daha önce de belirttiğimiz gibi, batı literatüründe bu insanlar "pagan" (putperest) olarak adlandırılırlar. Şu ana kadar incelediklerimiz ışığında değerlendirdiğimizde, evrim teorisi de bu pagan dinlerden biridir ve bu dinin pek çok ilahı vardır.

Darwinizm'in putlarından en önemlisi "tesadüf putu"dur. Hangi Darwinist eseri okursanız okuyun aynı puttan, bu putun gücünden, kabiliyetlerinden, tecrübelerinden ve ileri görüşlülüğünden bahsedildiğini görürsünüz. Çünkü Darwinistler evrenin ve evrende var olan tüm canlı ve cansız varlıkların tesadüfler sonucunda ortaya çıktıklarına inanırlar. "Tesadüf putu", Darwinizm'in özüdür, hayat damarıdır. İlginç olansa isimlerinin önünde "bilim adamı" sıfatı bulunan bazı Darwinistlerin de aynı puttan bahsetmeleri ve bu pagan dinin öğretilerini dile getirmeleridir. Örneğin kendisi de koyu bir evimci olan Fransız zoolog Pierre Paul Grassé "... **Tesadüf** (evrimciler arasında), ateizm görüntüsü altında **kendisine gizlice tapınılan bir tür ilah haline gelmiştir.**"[47] diyerek bu gerçeğe dikkat çekmiştir.

Bu put Darwinizm gibi daha pek çok putperest dinde de karşımıza çıkmaktadır. Yunan dinlerinde, Çin ve Hint dinlerinde canlıların ortaya çıkışı yine aynı "tesadüf putu"yla açıklanmaktadır. Eski Mezopotamya dinlerinde de aynı şekilde çeşitli putlara tapılmakta, birer madde yığını olan bu putlardan medet umulmakta ve içlerinde çok büyük güçler barındırdıklarına inanılmaktaydı. Fakat geçmiş dinlerdeki bu putun Darwinizm'in "tesadüf putu"ndan bir farkı vardı; çünkü bu dinlerdeki inanışa göre canlılığı oluşturanlar kör tesadüflerdi. Örneğin canlıların oluşması bir nehir taşmasını ya da bir felaketi beklemek durumundaydı. Yeni organların ya da canlı türlerinin oluşumu da yine aynı doğal felaketleri, ısının ani değişimlerini ya da yüksek oranlarda radyasyonun açığa çıkmasını beklemek zorundaydı. Oysa **Darwinizm'in "tesadüf putu"** bu putlardan çok daha farklıdır; **o şuurlu ve öngörü sahibi bir puttur!**

Darwinizm putunun her yaptığı bir hesap üzeredir. Hiçbir işini kör tesadüflere, başıboş süreçlere bırakmaz. Herşeyi düşünebilir, her adımını önceden hesaplayabilir. Bu "tesadüf putu" o kadar ileri görüşlüdür ki, en küçük organizmalardan başlayarak yeryüzünde var olan tüm canlı türlerini oluşturabilir, onların gereksinim duyacakları her türlü ayrıntıyı milyonlarca yıl öncesinden düşünüp tasarlayabilir, hatta milyonlarca yıl sonra oluşa-

bilecek her türlü olayı bilir, onlara göre tedbirler alır, hiçbir ayrıntıyı atlamaz.

"Tesadüf putu" tüm bunları yaparken pek çok yöntem kullanır ve bunlardan en önemlilerinden biri de mutasyondur.

Mutasyonun anlamı canlı hücresinin çekirdeğinde bulunan ve genetik bilgiyi taşıyan DNA molekülünde, radyasyon veya kimyasal etkiler sonucunda meydana gelen kopmalar ve yer değiştirmelerdir. Mutasyonlar çoğu zaman hücrenin tamir edemeyeceği boyutlarda birtakım hasar ve değişikliklere sebep olurlar. Örneğin tıp kitaplarında "mutasyon örneği" olarak anlatılan mongolizm, cücelik, orak hücre anemisi gibi zihinsel ya da bedensel bozuklukların ya da kanser gibi hastalıkların her biri, mutasyonların tahrip edici özelliklerini ortaya koymaktadır. Mutasyon canlıları gelişmişe ve mükemmele götüren bir sihir değildir ve net etkisi zararlıdır. Yani meydana getirdiği değişiklikler ölüler, sakatlar ve hastalardır. Bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmektedir. Hatta bilim adamları mutasyonu "bir şehre yıkım getiren depremlere"[48] benzetirler.

Normalde mutasyonların sonuçları hep olumsuzken, Darwinizm dininin en önemli putu olan "tesadüf putu"nun mutasyonu her nasılsa sık sık düzgün ve olumlu sonuçlar çıkarır! Ve bu putun ortaya çok ihtişamlı güzellikler, kusursuz canlılar, görkemli düzenler çıkardığına inanılır. Örneğin "tesadüf putu" tek bir insan vücudundaki yüz trilyon hücreyi de hatasız ve eksiksiz olarak meydana getirebilir. Aynı bir fabrika gibi çalışan, enerji, enzim ve hormon üreten, ürettiği tüm ürünlerle ilgili bilgileri çekirdeğindeki bilgi bankasında saklayan, bölgeler arasında hammade ve ürün nakli yapan, dışarıdan gelen her türlü maddeyi ayrıştıran laboratuvar ve rafineri sistemlerine ve dışarı çıkıp-giren her türlü maddeyi kontrol eden hücre zarı gibi bir kontrolöre sahip olan bu hücreleri meydana getirirken "tesadüf putu", asla hata yapmaz, planlarında aksaklık oluşmaz.

"Tesadüf putu"nun bu eşsiz (!) gücünün örneklerini saymakla bitiremeyiz. Örneğin aynı put tüm canlıların yaşamını kalp ve dolaşım sistemine bağlarken, kalbin işlev görebilmesi için kanı vücudun her zerresine taşıyacak bir atardamar sistemi de var etmiştir. Tabii bunu yaparken dağılacak bu kanı toplayacak bir toplardamar sistemini kesinlikle unutmamıştır. Bu arada karbondioksitle kirlenen bu kanı temizlemek için akciğer ya da solungaçları da bu sisteme eklemiş ve tüm sistemi kalbe bağlamıştır. Tabii kanı diğer atıklardan temizlemek için mutlaka böbreklerin olması gerektiğini bilmiştir ve onu da hemen var etmiştir…

Eğer devam edersek bu liste uzar gider. Bir canlının yaşamını sürdürmesi için çok sayıda organın, tam ve eksiksiz biçimde ve aynı anda var olması gerekmektedir. Bunların tekinin bile çalışmaması o canlıyı birkaç da-

kikada ya da en fazla birkaç günde öldürür. Fakat evrimcilerin iddiasına göre "tesadüf putu", son derece şuurlu, dikkatli, hatasız ve kusursuz şekilde bu saydığımız ve burada sayamadığımız binlerce detayı düşünmüş, tasarlamış ve oluşturmuştur.

"Tesadüf putu" bunun yanında bu kitapta maddeleyerek dahi sıralayamayacağımız kadar uzun bir süreçten sonra insanı var etmiştir. Fakat insanı var etmekle de yetinmeyip onun -ve onun binlerce nesil sonraki akrabalarının da- ihtiyaç duyabilecekleri her türlü ayrıntıyı düşünmüştür. Canlı olan herşeyin binlerce yıllık sistemini de planlamış, çok uzun vadeli ve ince planlar yapmıştır. Gelecek nesillerin ihtiyaçlarını düşünerek binlerce sene öncesinden buğdayı var etmiştir ve yine gelecek nesillerin enerji ihtiyacını düşünerek petrolü var etmiştir. Bir enerji kaynağı olarak Güneş'i var ederken, insanları bu güneşin zararlı ışınlarından koruyacak atmosfer tabakalarını da var etmeyi unutmamıştır. İnsanın tüm vücut sistemlerini nefes alıp verme üzerine kurarken, aynı anda da nefes alması için gereken atmosferi var etmiştir. Dünya üzerinde öyle bir sistem var etmiştir ki, her birinin varlığı diğerinin varlığına dayanmaktadır. Oksijenin varlığını bitkilere, bitkilerin varlığın suya, suyun varlığını atmosferdeki ısıya, bütün bu sistemleri dünyanın dönüşüne, bunu gökcisimlerinin birbirlerini çekim kuvvetine, güneşle aya uzaklığına ve daha milyonlarca ayrıntıya bağlamıştır. Her canlı bir diğeriyle beslenir, biri olmadığı zaman diğeri de zarar görür. Ama evrimcilere göre inandıkları "tesadüf putu" o kadar şuurlu bir puttur ki, hiçbir ayrıntıyı unutmamış, hiçbir açık bırakmamıştır.

"Tesadüf putu" tüm bunların yanısıra, zaman içinde milyonlarca canlı türü var etmiş ve her bir canlıyı muhteşem özelliklerle bezemiştir. Bu, evrimcilerin inancına göre öyle bir puttur ki her istediğini yapabilir. Göz yapmak ister yapar, kulak yapmak ister hemen yapar. Her istediğini en mükemmel şekilde tasarlar ve neyi nasıl yapacağını çok iyi bilir. Örneğin bir göz var etmek istediği zaman bütün ayrıntıları önceden hesaplar ve hatasız sonuçlar alır. Nitekim daha ortada göz yokken, hatta görmek diye bir kavram yokken, önce kafatası içinde iki boşluk oluşturmuştur, sonra bu boşlukların içine içi ışığı geçiren bir sıvıyla dolu iki küre yerleştirmiştir. Daha sonra bu sıvıların ön tarafına ışığın da kolaylıkla kırılmasını sağlayan ve ışığı gözün arka duvarında odaklayan iki mercek koymuştur. Daha sonra yine gözün etrafa bakabilmesi için göz kasları oluşturmuştur. Bu kadarla da bitmemiş, gözün arka duvarında, ışığı algılayabilecek retina tabakası, gözü beyne bağlayacak sinirler, gözün kurumamasını sağlayacak gözyaşı bezleri ve gözü toz ve benzeri yabancı maddelerden koruyacak iki göz kapağı ve kirpik oluşturmuştur. İşte Darwinizm'in "tesadüf putu", normal şartlarda ortaya, sakatlar, hastalıklar çıkaran ve bir canlı üzerinde hiçbir

zaman olumlu sonuç vermeyen mutasyon mekanizmasının da yardımıyla böyle kusursuz organlar oluşturmuştur!

Ayrıca evrimcilerin inancına göre Darwinizm'in bu putunun bir başka önemli özelliği yaptıklarında bir estetik kaygısının bulunmasıdır. Canlı yada cansız bir varlık meydana getirirken bunun renginin, görüntüsünün, tadının, kokusunun, şeklinin son derece estetik ve uyumlu olmasına çok dikkat eder. Bir meyve ya da sebze var ederken tadını, kokusunu, şeklini, vitaminini, mineralini, karbonhidratını, şekerini, kalorisini hesap edip ona göre var edebilir. Çileği yapmakla kalmayıp, onun hoş kokusunu ve içaçıcı görüntüsünü de hesaplar. Tabii bu arada insanda da tat ve koku alma duyularını buna göre ve bunlardan zevk alır şekilde var eder. Evrim teorisine inanmasına karşın Darwinizm'i eleştiren dünyaca ünlü Fransız zoolog Pierre-Paul Grassé, *Evolution of Living Organisms* (Organizmaların Evrimi) isimli kitabında Darwinizm ve tesadüf kavramını şu şekilde sorgulamaktadır:

Tesadüfe dayalı mutasyonların havyanların ve bitkilerin ihtiyaçlarının karşılanmasını sağladığına inanmak gerçekten çok zordur. Ama Darwinizm bundan fazlasını da ister: **Tek bir bitki, tek bir havyan, binlerce ve binlerce tam olması gerektiği şekilde faydalı tesadüflere maruz kalmalıdır. Yani mucizeler sıradan bir kural haline gelmeli, inanılmaz derecede düşük olasılıklara sahip olaylar kolaylıkla gerçekleşmelidir. Hayal kurmayı yasaklayan bir kanun yoktur, ama bilim bu işin içine dahil edilmemelidir.**[49]

İşte Darwinizm dininin özünü bilime ve akla aykırı olan bu saçma batıl inanış oluşturmaktadır. Gerçekte insan aklı, hiçbir kompleks varlığın kendi kendine ve tesadüfen oluşamayacağını, mutlaka bilinçli bir planın ürünü olduğunu anlayabilecek kapasitededir. Dolayısıyla Darwinizm'in buraya kadar özetlediğimiz inancı da insan aklına taban taban zıttır. Ama, aynen kendi elleriyle yaptıkları putlara taparak insan aklına karşı gelen ilkel putperesler gibi, Darwinistler de insan aklına karşı gelerek, onu kasten gözardı ederek söz konusu saçmalığa inanırlar. Ünlü moleküler biyolog Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis* (Evrim: Kriz İçinde Bir Teori) adlı kitabında bu ilginç durumu şöyle anlatır:

Yüksek organizmaların genetik programlarının yapısı, milyarlarca bit (bilgisayar birimi) bilgiye ya da bin ciltlik küçük bir kütüphanenin içindeki tüm harflerin dizilimine eşdeğerdir. Bu denli kompleks organizmaları oluşturan trilyonlarca hücrenin gelişimini belirleyen, emreden ve kontrol eden sayısız karmaşık işlevin tamamen rastlantıya dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmek ise, insan aklına yönelik bir saldırıdır. Ama bir

Darwinist, bu düşünceyi en ufak bir şüphe belirtisi bile göstermeden kabul eder!49

Dikkat edilirse, Darwinistlerin kabul ettikleri saçma inanış ile eski putperest kültürlerin inanışları birbirine çok benzemektedir. **Putperestler nasıl cansız putların tüm varlıkları yarattıklarına inanıyorlarsa, evrimciler ve materyalistler de yine cansız maddenin birtakım tesadüfler sonucunda tüm canlıları ve kendilerini yarattığına inanmaktadırlar.** (Allah'ı tenzih ederiz.)

İşte Darwinizm dini böyle bir hayal üzerine kurulmuştur. Oysa bu dinin kurucusu Charles Darwin dahi bu kompleks canlıların tesadüfler sonucu oluşamayacağının farkındaydı. Doğada var olan mükemmel düzen ona tüm varlıkların üstün bir yaratılışa sahip olduklarını gösteriyordu. Darwin bu konuyu şu şekilde itiraf etmektedir:

Bu mükemmel evreni, özellikle de insanın doğasını izlemekten mutlu olamıyorum... Herşeye dizayn edilmiş kanunların bir sonucu olarak bakmaya eğilimliyim... Ve bütün bu kanunlar açıkça herşeyi bilen, gelecekteki tüm olayları ve sonuçları gören bir Yaratıcı tarafından dizayn edilmiştir. Ama daha fazla düşündükçe daha fazla kafam karışıyor.[50]

Tamamen ümitsiz bir karmaşanın içinde olduğumun bilincindeyim. Gördüğümüz dünyanın bir tesadüf eseri olduğunu düşünemiyorum. Ama aynı zamanda her ayrı parçaya da bir Dizayn'ın sonucu olarak bakamıyorum.[51]

Her sınıftaki hayvanla ilgili birçok şaşırtıcı ve ilginç örnekler verebilirim; bunların sayısı o kadar çok ki tesadüf eseri olmaları mümkün değil.[52]

Darwinizm Dini Etkisini Misyonerlik Anlayışına Borçludur

Herhangi bir ideolojinin, felsefenin ya da bir dinin yayılmasını sağlayanlar, genellikle o dinin taraftarlarıdır. Darwinizm dini de dünya üzerindeki etkisini taraftarlarına ve bu dini yaymayı kendilerine görev edinen misyonerlerine borçludur. Herkesin çok iyi bildiği gibi misyonerlik kavramı pek çok dinde bulunmaktadır. Misyonerler ülke ülke gezip kendi dinlerini anlatan, taraftar toplamaya ve her ülkede örgütlenmeye çalışan kişilerdir. Misyonerlerin asıl amaçları bağlı oldukları dinin kültürünü, düşünce hayatına etkilerini ve hayata bakış açısını insanlara anlatmak ve kendileri gibi düşünen, değerlendiren, yargılayan insanlar oluşturmaktır. Nitekim bu gibi insanlar daha sonra etkisi altına girdikleri dinin gerçek bağlıları arasına katılacaklardır.

Darwinist misyonerlerin en büyük idealleri de kendi hayat görüşlerine sahip toplumlar oluşturmak, hatta her ülkenin eğitim sistemine kadar tüm

kurumlarını kendi anlayışları üzerine kurmaktır. Allah'ın varlığını inkar eden, maddeci bir hayat görüşüne sahip, putperest, akıl ve mantık dışı dahi olsa gözü kapalı bir şekilde bu batıl dinin gereklerini uygulayan bir nesil yetiştirmek en büyük hedefleridir.

İşte bunun için misyoner olarak seçilen kişiler çok önemlidir. Çünkü misyonerliğin özünü seçilen kişilerdeki isabetlilik oluşturur. Öyle kişiler seçilmelidir ki gerek maddi gerekse manevi yönden bu dine çok büyük bir desteği olabilsin, ileride insanları üzerinde o da etkili olabilsin ve geniş kitlelere hitap edebilsin.

Darwinizm misyonerlerine baktığımızda bunların her meslekten, farklı eğitim almış kişilerden olabildiklerini görürüz. Bunun için güçlü bir bilimsel geçmişe, yüksek bir kültüre ihtiyaç yoktur. Zaten bu dini ortaya atan Charles Darwin de bir bilim adamı olmaktan çok uzaktır; diploması yalnızca ilahiyat alanında olan ancak sonradan dininden dönmüş bir kişidir. Evrim teorisinin yayılmasında ve kabul ettirilmesinde önemli rolleri olan kişilerden Charles Lyell bir avukattır; William Smith bir müfettiştir; James Hutton bir ziraatçidir; John Playfair bir matematikçidir; Robert Chambers bir gazetecidir; Alfred Russel Wallace ise müfettişlik için kısa bir çıraklık eğitimi almıştır.[53]

Darwin, bu kişilere toplumsal arenada savaşacak "askerler"i olarak bakmıştı. Çünkü kendisi bu türden etkinliklerden çekinirdi; topluluk önünde konuşma ya da tartışma düşüncesi onu fiziksel olarak hasta ederdi. Darwin'in hayatı ile ilgili uzun bir çalışma yapan son dönemin ünlü evrimcilerinden Richard Milner kitabında bu ekibi **"Darwin'in Çetesi"** olarak tanımlamaktadır.

Zamanla bu misyonerlerin sayısı gittikçe daha da artmış; çok çeşitli ülkelerde Darwin dinini dünyaya yayma idealini benimsemiş, toplumun her kesiminden insanlar ortaya çıkmıştır. Bunların arasında ilk anda akla gelenleri "Darwin'in buldogu" olarak anılan Thomas Huxley, onun oğlu Julian Huxley, Theodosius Dobzhansky, günümüzde de Richard Dawkins, Stephen Jay Gould gibi isimlerdir... Bu kişilerin en önemli özellikleri tüm saçmalığına, mantıksızlığına rağmen -hatta kendi itiraflarında dahi bunları dile getirmelerine karşın- Darwinizm'i savunmaktan vazgeçmemeleridir. Hayatlarının her alanında, yazılarında, konuşmalarında, her an evrim teorisi üzerine konuşur, onu savunurlar. Teorinin tutarsızlıkları sürekli yüzlerine karşı dile getirilir, ama onlar körü körüne bağlılığın getirdiği rahatlık içinde bunları demogojilerle geçiştirir ve sözde üstün çıkmaya çalışırlar. Alaycı konuşmalar, karşı tarafa yönelik hakaretamiz sözler ve saldırgan bir üslupla gerçeklere karşı direnmeye çalışırlar. Bunu her platformda yaparlar. En büyük yardımcıları da evrimci çizgideki medya kuruluşlarıdır. Bu kuru-

luşlar Darwinizm'in mesajını insanlara iletme görevini üstlenirler. Evrim teorisini halk üzerinde bu denli etkili kılan medyadır. Medyayı, yorumları ve sözde bilimsel verilerle destekleyenler de evrimci bilim adamlarıdır. Bu yöntemle Darwinistler toplumun bilim adamlarına olan saygı ve güvenlerini istismar etmektedirler.

Darwinist misyonerlerin çalışma metodları her ülkede büyük paralellikler göstermektedir. Amaç insanların gözlerini boyamak olduğu için, iki farklı yol izlemektedirler. Bunlardan birincisi açıkça Darwinizm'in anlatılması, öğretilerinin tarifinin yapılmasıdır. Bunun için kitaplar basılır, medya ise biraz önce de belirttiğimiz gibi çok yoğun bir şekilde kullanılır. Dergiler ve gazetelerde Darwinizm konulu haberler çıkarılır. Bu haberlerde bilimsellik ya da doğruluk çok büyük bir öncelik taşımaz; önemli olan insanların yaratılış gerçeğinden uzaklaştırılması ve evrim fikrine alıştırılmasıdır.

Darwinizm'in Sapkın Ahlak Anlayışı

Darwin dinini yaymada izlenen ikinci yöntem ise gizli ve dolaylı telkinlerle insanları bir Darwinist gibi düşünür ve yaşar hale getirmektir.

Darwinizm'in insana verdiği en önemli telkin, **"kimseye karşı sorumlu değilsin, hayatını tesadüflere borçlusun, yaşamak için mücadele etmek, gerekirse diğerlerini ezmen gerekir, bu dünya çatışma ve menfaat dünyasıdır"** telkinidir. "Doğal seleksiyon", "yaşam mücadelesi", "güçlülerin hayatta kalması", "rastlantısal mutasyonlar" gibi biyolojik Darwinist kavramların verdiği toplumsal mesaj, işte bu telkindir. Dikkat edilirse, günümüz toplumlarında söz konusu telkin aynen benimsenmiş, birçok insan bu telkine göre yaşar hale gelmiştir. Baktığımızda, insanların bazılarının sadece dünyadaki yaşamlarını sürdürmek, iyi bir meslek, mal-mülk ve para kazanmak, eğlenmek ve böylece "yaşam mücadelesinde galip gelmek" için yaşadıklarını görürüz. Özellikle de gençlerin arasında lüks ev ve arabalara sahip olmak, sınırsız harcamalar yapmak en büyük idealler halini almıştır. Bu anlayış içindeki insanlar niçin var olduklarını sorgulamaz, Allah'ın varlığını hiç düşünmezler. Sanki hiç yaratılmamışlar gibi, sanki kendilerini yaratmış olan Allah'a karşı hiçbir sorumlulukları yokmuş gibi yaşarlar. Bu insanların pek çoğunun evrim teorisinden, Darwin'in fikirlerin haberi bile yoktur. Ama hayata Darwinist bir mantıkla bakmaktadırlar.

İşte bunun nedeni, yukarıda belirttiğimiz gizli Darwinizm telkinidir. Darwinizm, adı öyle ifade edilmese de, toplumun geneline hakim olan bir ahlak anlayışı durumuna gelmiştir.

Bu ahlak anlayışını ayakta tutanlar ise, sözünü ettiğimiz Darwinist misyonerlerdir. Bu kitle toplum içinde oranı az da olsa, **o topluma fikri açıdan yön veren kitledir.** Bu kesim üniversitelerde, medyada, pek çok bilimsel kurumda ve insanların düşünüşleri üzerinde etkin olan her türlü sosyal sektörde güçlü ve hakim durumdadır. Topluma yön veren, eğitim politikasını belirleyen, medya yoluyla halkın bilincini şekillendiren kesim, büyük ölçüde söz konusu ateist evrimcilerden oluşmaktadır.

Toplumun önemli bir bölümü "ben nasıl var oldum" sorusu üzerinde hiç düşünmeden bomboş bir zihinle yaşıyor olabilir. Ama seyrettikleri filmleri çeviren, okudukları gazeteleri ve dergileri hazırlayan, tiyatrolara, sanat merkezlerine, yayınevlerine, müzik dünyasına hakim olan ve kendilerini "aydınlar" olarak nitelendiren **insanların pek çoğu, Darwinizm'e bir din olarak iman etmiş kimselerdir.** Bu nedenle bir genç üniversiteye gittiğinde Darwinist hocaların telkini altında kalmakta, kitap fuarını gezdiğinde Darwinist ve ateist kitaplarla karşılaşmakta, bir sanat galerisine, tiyatro oyununa gittiğinde, yine aynı mesajlar beynine kazınmaktadır. Böylece **toplumun eğitimli kesimini etkisi altına alan ve nesilden nesile aktarılan dinsiz bir ahlak anlayışı oluşturulmaktadır. Darwinizm de bu ahlak anlayışının en büyük dayanağıdır.**

Bu ahlak anlayışının etkisi altına girmiş olanlar, Darwinizm'i bilimsel bir gerçek sanmakta, ona körü körüne inanmakta, gerçek dini ise "halk kesimlerinin sahip olduğu geleneksel bir inanç" olarak görmektedir. (Allah'ı tenzih ederiz.) Nitekim Kuran'da inkarcılara **"Rabbiniz ne indirdi?"** dendiğinde, onların **"eskilerin masalları"** diye cevap verdikleri bildirilmektedir. (Nahl Suresi, 24)

Oysa gerçek din yani İslam, gelenekle hiçbir ilgisi olmayan, apaçık ve mutlak bir gerçektir. İnsanın, Yaratıcımız olan Allah'a dönüp-yönelmesidir. Ama Darwinizm'le aldatılan kişiler bu gerçeği kavrayamayacak kadar şuursuzlaşmıştır. Bu batıl dinin ortadan kaldırılması, toplumun üzerindeki gaflet perdesinin aralanması için, Darwinizm'in ve materyalist felsefenin ilmi yöntemlerle yıkılması zorunludur.

Darwinizm Dininin Tabuları Vardır ve Evrimciler Bunların Sorgulanmasına İzin Vermezler

Darwinizm, dini hiçbir bilimsel dayanağı olmamasına ve sadece bir demagoji ürünü olmasına rağmen insanlar arasında çok güçlü bir yere sahiptir. Bunun nedeni de insanların Darwinizm'i sorgulamamaları, daha doğrusu sorgulayamamalarıdır. Çünkü Darwinizm dininde sorgulamak, soru sormak yasaklanmıştır. Bu batıl din, kayıtsız şartsız iman etmeyi gerektirir.

Darwinist olabilmek için canlıların cansız maddelerden oluştuğuna, sürüngenlerin tesadüfler sonucu uçmaya başladıklarına, yine başıboş tesadüflerin sonucunda hücre gibi, göz gibi, kulak gibi son derece kompleks organların var olduklarına, hatta balina gibi deniz hayvanlarının ayı gibi memelilerin yiyecek aramak için denize girmeleri sonucunda oluştuklarına, kuşların da sineklerin peşinde koşan dinozorların kanatlanması sonucunda var olduklarına inanmak gerekir. Tüm bu önkoşulların ne kadar akıl dışı ve mantıksız oldukları ise apaçık bir şekilde ortadadır.

Belki bu satırları okuduğunuzda "saygın" bilim adamları bunlara inandıklarına göre ellerinde mutlaka bir delilleri vardır diye düşünüyor olabilirsiniz. Ama hayır, ortada en ufak bir delil dahi yoktur, sadece tahminler, varsayımlar, ihtimaller ve esinlenmeler vardır. Bu konuda karar bir kere verilmiştir. Artık buna iman etmek gerekmektedir. (Yukarıda saydığımız tüm maddelerin gerçekleşmesinin neden mümkün olmadığı hakkında ayrıntılı bilgi edinmek için Bkz. *Evrim Aldatmacas*ı, Harun Yahya ve *Hayatın Gerçek Kökeni*, Harun Yahya, Araştırma Yayıncılık.)

Yukarıda da belirttiğimiz gibi Darwinizm dininde herhangi bir öğretiye iman etmek için de bu varsayımın nasıl gerçekleştiği, olabilirliği ya da yalanlanabilirliği hakkında bir bilgi sahibi olmaya da gerek yoktur. Çünkü bu dinin taraftarları bir konuya iman etmek için herhangi bir delil talebinde bulunmazlar. Tek bir dergide okuyacakları bir makale, herhangi bir kitap, izleyecekleri kısa bir belgesel onların bu dine iman etmeleri için yeterlidir. Zaten sözde ara form olarak ortaya konan fosiller, gerçek gibi gösterilmeye çalışılan sahte çizimler, illüstrasyonlar, bilimsel gelişmeler sonucunda geçersizliği ortaya çıkan Miller deneyi gibi deneyler hakkında araştırma yapılamaz, soru sorulamaz. Zaten bu tip bir girişim içinde olanlar Darwinist misyonerler tarafından bilimsel çevrelerden hemen dışlanır, adeta "afaroz" edilirler. Çünkü bu konular üzerinde biraz olsun düşünmeleri ya da okuyup araştırmaları bazı gerçekleri görmeleriyle sonuçlanacaktır.

Bilimsel konularda çok az bir bilgisi olan bir kişi dahi karaya çıkan bir balığın bu yeni ortama uyum sağlamak için vakti olmayacağını, kısa süre içinde öleceğini bilir. Ya da hücrenin kompleks yapısı hakkında biraz bilgi sahibi olan bir kişi bu mucizevi organizmanın tesadüfler sonucu oluşamayacağını anlayabilir. Veya bir sürüngenin tesadüfi süreçlerle kanat sahibi olup uçamayacağını da takdir edebilir. Sağduyu ile anlaşılan bu gerçekler, her türlü deney ve gözlemle de doğrulanacaktır. Ama Darwinist öğretinin bir sonucu olarak insanlar bu konuları düşünmek istemezler, düşünmekten korkarlar.

Oysa insan ancak düşündükçe, araştırdıkça, inceledikçe gerçekleri görecek, önkabullerden kurtulacak ve tabulara karşı durabilecektir. Son-

suz güç ve kudret sahibi olan Rabbimiz'in kainatı yoktan var ettiğini anlamak için de, insanların göklerin ve yerin yaratılışı konusunda derin biçimde düşünmeleri gerekmektedir. Önyargılardan sıyrılarak düşünmenin sonucunda insanın ulaşabileceği tek sonuç, Allah'ın üstün yaratışı olacaktır. Allah Kuran'da düşünmenin önemini şu şekilde bildirmektedir:

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ard arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır." (Bakara Suresi, 164)

Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) "Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek Yücesin, bizi ateşin azabından koru." (Al-i İmran Suresi, 191)

Darwinist önderler de insanların özgürce düşünmesinin evrim teorisinin sonu olacağının farkındadırlar ve işte bu nedenlerden ötürü de düşünmeyi yasaklamışlardır. Bunun için izledikleri yöntemlerden en önemlisi, bu dinin sözde bilimsel yönünü son derece karmaşık, zor, anlaşılmaz bir şekilde insanlara sunmaktır. Anlaşılmaz terimler, Latince kelimeler, bilimsel benzetmeler kullanır ve bunların "sıradan" insanlar tarafından asla anlaşılamayacağının altını ısrarla çizerler. İnsanlar bu tablodan çok fazla etkilenir ve daha en baştan "bunlar kesinlikle benim anlayabileceğim şeyler değil" şeklinde bir karar verirler. Bu anlayışa göre Darwinizm dininin sözde dayanakları ancak "koskoca" bilim adamlarının bilebileceği ve anlayabileceği şeylerdir. Küçük düşmemek için onların söylediklerini kabul etmeyi de en mantıklı şey olarak görürler. Böylece dinin önde gelenleri ile taraftarları arasında güçlü bir set çekilir ve herkes kendi yerini bilir.

Fakat Darwinistler aldıkları her türlü tedbire, yasaklara ve engellemelere rağmen, taraftarlarının şüphe duymalarını engelleyemezler. Çünkü bu kişilerin çevresinde evrim dininden şüphe duymalarına neden olacak binlerce yaratılış delili vardır. Yeryüzündeki kusursuz düzen, canlılardaki birbirinden ilginç özellikler, atomdan galaksilere kadar tüm yaratılış delillerindeki göz kamaştırıcı plan, tüm canlı organizmalardaki kompleks yapılar, doğadaki güzellikler, bir gülün kokusu ya da bir meyvenin tadı üzerinde

düşünmek insanların Darwinist teorilerden yana kuşkuya düşmeleri için yeterlidir.

Aynı zamanda bilimsel gelişmeler de evrim teorisinin iddialarını birer birer geçersiz kılmakta, pek çok bilim adamı bu gerçeği türlü şekillerde dile getirmektedir. Darwinistler taraftarlarının bu gerçekleri düşünmelerini engellemek için ellerinden gelen herşeyi yapsalar dahi, bu gerçeklerin üstünü balçıkla sıvayamazlar. Çünkü ne kadar duymak istemeseler de etraflarında sürekli olarak Darwinizm'in geçersizliğini anlatan konuşmalar, yazılar ve kitaplar dolaşmaktadır ve bunlara engel olmaları imkansızdır.

İşte bu noktada Darwinist misyonerlerin acil önlem olarak başvurdukları çok önem bir yöntem vardır: **Sahtekarlık…**

Evrimciler, Şüpheleri Gidermek İçin Sahtekarlık Yapmayı Mübah Görürler

Evrimciler teorilerini ayakta tutabilmek ve teorinin temel iddialarını destekleyebilmek için tarih boyunca pek çok sahtekarlık yapmışlardır. Darwinistler şüphelerin ancak bu şekilde giderileceğini düşünürler, çünkü bir yerden sonra boş sözlerin, demagojilerin değerini kaybettiğinin onlar da farkındadırlar. İnsanlar evrim teorisini savunanlardan bir delil, belge beklemektedirler. Onların bu beklentilerine Darwinistlerin verebilecekleri tek cevap ise işte bu sahte delillerdir. Çünkü hayali bir süreç olan evrimi savunmanın başka herhangi bir yolu yoktur. Bilimsel bulgular evrimi çürüttüğüne göre geriye tek yol olarak sahtekarlıklara başvurmak kalır. Ya bulgular gizlenir veya imha edilir ya da bunlar çarpıtılarak sanki evrim teorisini destekliyorlarmış gibi gösterilir. İşte tamamen dayanaksız olan evrim teorisini ayakta tutabilmek için yapılabilecek yegane çaba, ancak bunlar olacaktır…

Bunlardan biri öne sürdükleri sözde "maymun-insan" imajını destekleyebilmek için başvurdukları hayali çizimlerdir. Bu amaçla ellerine fırçaları alıp hayali yaratıklar çizer, bilgisayarlarda yeni maymun-insan tasarımları yaparlar. Fakat bunu yaparken ilham aldıkları tek kaynak hayalgüçleridir, çünkü ellerinde herhangi bir bilimsel kaynakları yoktur. Bu nedenle de teorilerini destekleyecek delilleri kurgulamaya başlarlar. Allah'ın yaratışındaki kusursuz güzellikleri ortaya koyan gerçek iman hakikatlerine karşı, Darwinistler de kendi dinlerinin sahte iman hakikatlerini oluştururlar.

Bunun da ötesinde, Darwinistler geçmişte çok daha somut ve bilim tarihine birer skandal olarak geçen sahtekarlıklar da yapmışlardır.

Örneğin 1912 yılında ortaya atılan ve 1953 yılına kadar tüm dünyayı aldatan **Piltdown Adamı** kafatası, bir evrimci tarafından insan kafatasına orangutan çenesi monte etmek suretiyle üretilmiş **sahte bir bir fosildir.**

Sahte kafatasının dişleri, insana ait olduğu izlenimini vermek için sonradan özel olarak eklenmiş ve sıralanmış, eklem yerleri de törpülenmiştir. Daha sonra da bütün parçalar, eski görünmeleri için potasyumdikromat ile lekelendirilmiştir. Bu fosili dünyanın en ünlü müzesi ünvanını taşıyan British Museum'da 40 yıl boyunca sergileyen evrimciler, bu 40 yıl boyunca tüm bilim dünyasını aldatmışlardır. (Ayrıntılı bilgi için Bkz. *Evrim Aldatmacas*ı, Harun Yahya)

Bir başka ilginç sahtekarlık, Darwin'in çağdaşı ve arkadaşı Alman biyolog Ernst Haeckel'in imzasını taşımaktadır. Haeckel, ortaya attığı "Bireyoluş Soyoluşun Tekrarıdır" (Ontogeny Recapitulates Phylogeny) teorisini desteklemek için, balık ve insan embriyolarını birbirine benzer gösteren sahte çizimler yapmıştır. Embriyoların resimlerine bazı eklemeler yapmış, bazı kısımları ise çıkarmıştır. Bunun ortaya çıkmasından sonra yaptığı savunma ise, diğer evrimcilerin de benzeri sahtekarlıklar yaptığını belirtmekten başka bir şey değildir:

Bu yaptığım sahtekarlık itirafından sonra kendimi ayıplanmış ve kınanmış olarak görmem gerekir. Fakat benim avuntum şudur ki; suçlu durumda yanyana bulunduğumuz **yüzlerce arkadaş, birçok güvenilir gözlemci ve ünlü biyolog vardır ki, onların çıkardıkları en iyi biyoloji kitaplarında, tezlerinde ve dergilerinde benim derecemde yapılmış sahtekarlıklar,** kesin olmayan bilgiler, az çok tahrif edilmiş şematize edilip yeniden düzenlenmiş şekiller **bulunuyor.**[54]

Bu sahtekarlıklar ilk anda akla gelen ve basına yansıyanlardan sadece birkaç tanesidir. Fakat evrim tarihi incelendiğinde daha pek çok sahtekarlıkla karşılaşılacaktır: sahte çizimler, hayali rekonstrüksiyonlar, fosillerde yapılan tahrifatlar... Bu sahtekarlıkların amacı ise bilimsel gerçeklerden kendine destek bulamayan bu teoriye bir şekilde destek olabilmek, onu olabildiği kadar yaşatabilmektir. Bu sahtekarlıklar evrimin bağnaz bir din, evrim savunucularının da batıl dinlerini savunmak için herşeyi göze alan fanatik bağlılar olduklarının çok önemli bir delilini oluşturmaktadır.

SONUÇ

"Onların içinde bulundukları din mahvolucudur ve yapmakta oldukları şeyler de geçersizdir."
(Araf Suresi, 139)

Darwinizm dini hakkında bu kadar ayrıntılı bilgi sahibi olduktan sonra her insanın kendisine sorması gereken bir soru karşımıza çıkmaktadır: Bu dinin amacı nedir? Kurucusuyla, sözde kutsal kitabıyla, misyonerleriyle dünya genelinde güçlü bir yapı kuran Darwinizm dini neyi hedeflemektedir?

Bu dinin tek bir amacı vardır. Allah'ın vahyine dayalı hak dinleri, başta da sonradan tahrif olmamış tek din olan İslam'ın yerini almak ve onları ortadan kaldırmak. Yani Darwinizm dini hak dinlere karşı oluşturulan bir karşı-dindir, yani sözde bir alternatif olarak ortaya atılmıştır. Nitekim şimdiye kadar tüm pagan dinler de gerçekte bu amaca hizmet etmiştir. Kuran'da putperest Sebe halkı hakkında şu bilgi verilmektedir:

Onu ve kavmini, Allah'ı bırakıp da güneşe secde etmektelerken buldum, şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar. Ki onlar, göklerde ve yerde saklı olanı ortaya çıkaran ve sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilen Allah'a secde etmesinler diye (yapmaktadırlar). (Neml Suresi, 24-25)

Ayette Sebe halkının batıl dinleri gereği Güneş'e secde ettikleri bildirilirken, çok önemli birkaç konuya daha dikkat çekilmektedir. Bunlardan en önemlisi bu Pagan dini kuranın, insanlara süslü gösterenin, doğru yoldan alıkoyanın şeytan olduğudur. Yani Allah'ın vahyine karşı duran bu putperest dinler de şeytanın vahyine dayalıdır. Şeytan ise bunu insanlar "Allah'a secde etmesinler diye" yapmaktadır. Yoksa şeytan da Güneş'in kendisine tapınılacak bir ilah olmadığını bilmektedir. Tüm kainatı olduğu gibi Güneş'i de yaratan Allah'tır.

Darwinizm dini de, ona bağlananlar "evrim süreci"ne hizmet etsinler, evrimciler arasında bir dayanışma oluşturup birlikte bilimsel araştırmalar yapsınlar diye var değildir. Nitekim ortada "evrim süreci" de yoktur. Amaç, bu sahte dini kullanarak insanları Allah'a inanmaktan alıkoymaktır. Nitekim Darwinizm'in önde gelen kurucularından Julian Huxley de kendince **"... Evrim bir zamanlar Tanrı'nın üstlendiği fonksiyonu yerine ge-**

tirebilir, yani insanoğlunun inanç ve umutlarını koordine eden güçlü bir prensip olabilir"[55] (Allah'ı tenzih ederiz.) derken bu amacı dile getirmektedir.

Dolayısıyla evrim dininin en önemli hedefi, insana tesadüfler sonucu varolduğunu ve dolayısıyla hiçbir ilahi kurala karşı sorumluluk duymaması gerektiği aldatmacasını aşılamaktır. Evrimciler kendi ifadelerinde de bunu sık sık vurgulamakta ve insanın kendi "ustası ve amiri" olduğunun ve "sadece kendine karşı sorumlu olduğunun" altını çizmektedirler.

Bu vurgu ise insanlara İslam'da ve Allah'ın vahyine dayalı diğer hak dinlerde bildirilen gerçeklerin tam tersidir. Allah insanları bir damla sudan yaratmış ve ona "sorumsuz" bırakılmadığını bildirmiştir:

"İnsan, 'kendi başına ve sorumsuz' bırakılacağını mı sanıyor? Kendisi, akıtılan meniden bir damla su değil miydi? Sonra bir alak (embriyo) oldu, derken (Allah, onu) yarattı ve bir 'düzen içinde biçim verdi.' Böylece ondan, erkek ve dişi olmak üzere çift kıldı. (Öyleyse Allah,) Ölüleri diriltmeye güç yetiren değil midir?" (Kıyamet Suresi, 36-40)

Allah insana bir düzen içinde biçim vermiş ve dünya hayatını onun için bir deneme süresi kılmıştır. İnsan bu süre içinde yaptığı her hareketten, söylediği her sözden, yazdığı her kelimeden ve aklından geçen her türlü düşünceden sorulacaktır. Çünkü insan Rabbimiz'e karşı sorumludur.

İşte bu nedenle bugüne kadar evrim dininin etkisi altında kalmış, hatta o dinin şiddetli bir taraftarı olan kişilerin de bu etkiden bir an önce sıyrılmaları, bu şerefli sorumluluklarının farkına varmaları ve Rabbimiz olan Allah'a boyun eğip, teslim olmaları gerekmektedir. Yoksa **..."Onlar her ayeti görseler bile ona inanmazlar; dosdoğru yolu (rüşd yolunu) da görseler, yol olarak benimsemezler..."** (Araf Suresi, 146) ayetinde bildirildiği gibi birer "tutucu", "sabit fikirli" insanlar olmaktan kurtulamayacaklardır. Ve batıl bir dinin mensubu olarak batıl bir hayat içinde yaşarken, hiç ummadıkları bir anda hesap günüyle karşılaşacak ve Rabbimiz'in önünde hesap veremeyerek ebedi azaba müstahak olacaklardır.

EK BÖLÜM

DARWINİZM'İN BİLİMSEL ÇÖKÜŞÜ

"Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır."

(Prof. Leslie Orgel)

Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", Scientific American, cilt 271, Ekim 1994, s. 78

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre

çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti:

"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."[56]

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı:

"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."[57]

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi. O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı.[58]

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti.[59]

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? [60]

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10950'de 1'dir. Ancak matematikte 1050'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNAsının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu se-

naryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır.[61]

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır. Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni*, Doğal Seleksiyon Yoluyla...

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında "Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz" demek zorunda kalmıştı.[62]

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türe-

mişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti.[63]

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rastgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir.[64]

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) El-

bette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları:
Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara **"ara-geçiş formu"** adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir.[65]

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.[66]

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.[67]

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani **"türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.**

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- *Australopithecus*

2- *Homo habilis*

3- *Homo erectus*

4- *Homo sapiens*

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "*Australopithecus*" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türü-

ne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir.[68]

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "*Homo sapiens*'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder.[69]

Evrimciler "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir.[70]

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neandertalensis* ve *Homo sapiens sapiens* (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır.[71]

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler.[72]

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpa-

zede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür.[73]

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia eder. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10-950 olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkarta-

mazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur. Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın.

Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda

elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuz-

dur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır.

Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde

tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.[74]

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların ka-

rışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, eski Mısırlıların Güneş Tanrısı Ra'ya, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

... Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın

dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, **"büyü"**den başka bir açıklaması yoktur. Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, Kuran'daki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır.[75]

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

... Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka
bizim hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten Sen, herşeyi bilen,
hüküm ve hikmet sahibi olansın.
(Bakara Suresi, 32)

NOTLAR

1- *Nature*, "Darwin's Death in South Kensington", Şubat 26, 1981, cilt 289, s. 735. *Darwin on Trial,* Phillip E. Johnson, InterVarsity Press, 1991, s. 138
2- Francisco Ayala, "Nothing in Biology Makes Sense Except in the Light of Evolution: Theodosius Dobzhansky, 1900-1975", Journal of Heredity, (V. 68, No. 3, 1977), s. 3.
3- G.W. Harper, *"Alternatives to Evolutiotism",* School Scince Review (V. 51 Sep. 1979), s 16.
4- Ern st Mayr*, "Evolution"*. Scientific American (V. 239, Sep. 1978). s. 47.
5- Julian Huxley, *"Evolution and Genetics"*, Ch.. 8 in What is Science? (Ed. J.R. Newrnan, New York, Simori and Schuster, 1955) s. 272, 278
6- Karl Popper, *The Philosophy of Karl Popper*, vol. 1, ed. P.A. Schilpp, (La Salle, IL: Open Court Publishers), s. 183 143.
7- Henry M. Morris, *The Long War Against God*, Baker Book House, 1996, s.127
8- 2. L.C. Birch and P.R. Ehrlich, Nature, vol. 214 (1967), p. 369.
9- Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179
10- Ümit Sayın, "Uçtu Uçtu Dinozor Uçtu", Bilim ve Ütopya, Kasım 1998
11- Philip E. Johnson, *Darwin on Trial*, 2. B, Illinois: Intervarsity Press, 1993, s. 131
12- Milli Eğitim Bakanlığı, M. Vehbi Dinçerler, *Evrim Teorisi, İlmi Gerçekler ve Yaratılış Modeli*, Ankara, MEB Yayınları, 1985, s.29
13- Margorie Grene, Encounter, (Nov. 1959), s. 48-50.
14- Evrim Teorisinin Çöküşü ve Yaratılış Gerçeği Konferansı, 4. Nisan 1998, Prof. Dr. Kenneth Cumming'in konuması
15- Osman Gürel, *Yaşamın Kökeni*, Pan Yayıncılık, Ekim 1999, s. 4
16-http://buglady.clc.uc.edu/biology/bio106/earlymod.htm
17- David L. Johnson, *A Reasoned Look at Asian Religions*, Minneapolis, Bethany House, 1985, s. 87-88
18- Carl Sagan, *Cosmos*, New York: Random House, 1980, s. 243
19- Henry M. Morris, *The Long War Against God*, Baker Book House, 1996, s. 220- 224
20- Michael J. Behe, *Darwin's Black Box*, Free Press, 1996, s. 159
21- Ord. Prof. Ernst von Mayer, *İlkçağ ve Ortaçağ Felsefe Tarihi*, , s. 19)
22- http://buglady.clc.uc.edu/biology/bio106/earlymod.htm
23- Ord. Prof. Ernst von Mayer, *İlkçağ ve Ortaçağ Felsefe Tarihi*, , s. 24-25

24- David Skjaerlund, *Philosophical Origins of Evolution*, http://www.forerunner.com/forerunner/X0742_Philosophical_origin.html)
25- D. R. Oldroyd*, Darwinian İmpacts*, Atlantic Highlands, N. J Humanities Press, 1983, s. 23, 32
26- Loren Eiseley, *Darwin's Century*, s. 283
27- Francis Darwin, *The Life and Letters of Charles Darwin*, Cilt.II, New York:D. Appleton and Company, 1888, s.501
28- Francis Darwin, *The Life and Letters of Charles Darwin*, Cilt.I, New York:D. Appleton and Company, 1888, s. 395
29- Francis Darwin, *The Life and Letters of Charles Darwin*, Cilt.II, New York:D. Appleton and Company, 1888, s. 25
30- Charles Darwin, *Türlerin Kökeni*, Onur Yayınları, Beşinci Baskı, Ankara 1996, s. 185
31- H. S. Lipson, "*A Physicist's View of Darwin's Theory*", Evolution Trends in Plants, Cilt 2, No. 1, 1988, s. 6
32- The Evidence for Creation: Examining The Origin of Planet Earth. s. 94
33- Henry Morris. *The Long War Against God*. Baker Book House, 1996, s. 178
34- C. L. "Mason Aleyhtarlığı". Mimar Sinan, yıl 4, sayı 13, 1973. s. 87-88
35- William R. Denslow. *10,000 Famous Freemasons*. vol. I. Macoy Publishing & Macoy Supply Co., Inc. Ricmond, Virginia, 1957. s. 285
36- Henry Morris, *The Long War Against God*. s. 198. 1776 yılında Almanya, Bavyera'da kurulan "İllüminati" (İllümineler) adlı örgüt, bir tür mason locasıydı. Locanın yahudi asıllı kurucusu Adam Weishaupt, örgütün amaçlarını şu şekilde sıralamıştı: 1- Bütün monarşilerin ve düzenli hükümetlerin feshedilmesi, 2- Şahsi mülkiyet ve verasetin feshedilmesi, 3- Aile hayatı ve evlilik kurumunun feshedilmesi ve çocuklar için komünal bir eğitim sisteminin kurulması, 4- Bütün dinlerin feshedilmesi. (bkz. Eustace Mullins, The World Order: Our Secret Rulers, s. 5; Lewis Spence, The Encyclopedia of the Occult, s. 223)
37- Henry Morris, The Long War Against God. s. 198.
38- William R. Denslow. *10,000 Famous Freemasons*. vol. I. Macoy Publishing & Macoy Supply Co., Inc. Ricmond, Virginia, 1957. s. 285
39- Varyasyonların "makroevrim" iddiasına, yani türlerin kökenine hiçbir açıklama getiremediği, evrimci biyologlar tarafından da kabul edilmiştir. Ünlü evrimci paleontolog Roger Lewin, Kasım 1980'de Chicago Doğa Tarihi Müzesi'nde 150 evrimcinin katıldığı, dört gün süren ünlü sempozyumda bu konuda varılan soncu şöyle anlatır:
Darwin'in (varyasyonlardan yola çıkarak) yaptığı mantık yürütmeler haklı mıydı? Evrimsel biyolojinin tarihindeki son 40 yılın en önemli konferans-

lardan birine katılan bilim adamlarının ortaya koydukları yargıya göre, bu sorunun cevabı "hayır"dır. Chicago konferansındaki temel mesele, varyasyon sağlayan mekanizmaların, makroevrim adını verdiğimiz fenomeni açıklamak için de kullanılıp kullanılamayacağı olmuştur.... Cevap açıklıkla verilebilir: Hayır. (R. Lewin, "Evolutionary Theory Under Fire" Science, vol. 210, 21 November, 1980, p. 883)
40- Norman Macbeth, *Darwin Retried: An Appeal to Reason*, Boston:Gambit, 1971, s.101
41- Phillip E. Johnson, *Defeating Darwinism by Opening Minds*, InterVarsity Press, s.99
42- Philip E. Johnson. *Darwin On Trial*. Intervarsity Press, Downers Grove, Illinois. 2nd ed. 1993. s. 155
43- Francis Darwin, *The Life and Letters of Charles Darwin*, Cilt.II, New York:D. Appleton and Company, 1888, s. 388
44- Francis Darwin, *The Life and Letters of Charles Darwin*, Cilt.II, New York:D. Appleton and Company, 1888, ss. 42-43
45- Jacques Barzun*, Darwin, Marx, Wagner,* Garden City, New York, Doubleday, 1958, s.84
46- Henry M. Morris, *The Long War Against God*, Baker Book House, 1996, s. 156
47- Pierre Paul Grassé, *Evolution of Living Organisms*, New York: Academic Press, 1977, s. 103
48- B.G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner of Truth Trust, 1988, s. 1159
49- Pierre-Paul Grassé, *Evolution of Living Organisms*, Academic Press, New York, 1977, s. 103
50- Francis Darwin, The *Life and Letters of Charles Darwin*, Cilt II, New York:D. Appleton and Company, 1888, s. 105
51- Francis Darwin, *The Life and Letters of Charles Darwin*, Cilt.II, New York:D. Appleton and Company, 1888, s. 146
52- Francis Darwin, *The Life and Letters of Charles Darwin*, Cilt.I, s. 455
53- Henry M. Morris, *The Long War Against God*, Baker Book House, 1996, s. 161
54- Francis Hitching, *The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong*, New York: Ticknor and Fields 1982, s. 204.
55- Julian Huxley, and Jacob Bronowski, *Growth of Ideas*, Prentice Hall, Inc. Englewood Cliff, 1986, s. 99
56- Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977. s. 2

57- Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196
58- "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, cilt 63, Kasım 1982, s. 1328-1330.
59- Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7
60- Jeffrey Bada, *Earth,* Şubat 1998, s. 40
61- Leslie E. Orgel, *The Origin of Life on Earth*, Scientific American, cilt 271, Ekim 1994, s. 78
62- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 189
63- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184.
64- B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.
65- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 179
66- Derek A. Ager, *"The Nature of the Fossil Record"*, Proceedings of the British Geological Association, cilt 87, 1976, s. 133
67- Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197
68- Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower,* New York: Toplinger Publications, 1970, ss. 75-94; Charles E. Oxnard, *"The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt"*, Nature, cilt 258, s. 389
69- J. Rennie, *"Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr"*, Scientific American, Aralık 1992
70- Alan Walker, Science, vol. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology,* 1st ed., New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, vol. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272
71- Time, Kasım 1996
72- S. J. Gould, *Natural History*, vol. 85, 1976, s. 30
73- Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19
74- Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", *The New York Review of Books*, 9 Ocak, 1997, s. 28.
75- Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43